

Załącznik do uchwały nr 180/15
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 10 lutego 2015 r.

„OPUS PV”
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
(dawniej „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński)
ul. Głogowska 31/33
60-702 Poznań

WWRPO.VIII.3162.73.2013.AJ

DECYZJA
Nr WWRPO/5/W/2015

podjęta w dniu 10 lutego 2015 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Robert Grzywacz - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 tekst jednolity), art. 207 ust. 1 pkt 2, ust. 2a i ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 tekst jednolity ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 596 tekst jednolity ze zm.)

orzeka

zwrot od Beneficjenta - „OPUS PV” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ul. Głogowskiej 31/33 w Poznaniu (dawniej „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński) - środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00 z dnia 31.08.2010 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi przez firmę ODFP Grzegorz Szafiński” w łącznej kwocie 479 618,40 zł (słownie: czterysta siedemdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset osiemnaście złotych 40/100) wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych, w tym:

- 1) na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego, tj. Zarządu Województwa nr 35 1020 4795 0000 9002 0210 4768 dotyczący środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego:
  - kwotę należności głównej w wysokości: 407 675,64 zł (słownie: czterysta siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 64/100),

- kwotę odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych od kwoty 297 381,00 zł liczonych od dnia 23.12.2010 r. (data przekazania środków) do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej,
  - kwotę odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych od kwoty 14 088,24 zł liczonych od dnia 11.08.2011 r. (data przekazania środków) do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej,
  - kwotę odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych od kwoty 96 206,40 zł liczonych od dnia 24.02.2012 r. (data przekazania środków) do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej,
- 2) na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego, tj. Zarządu Województwa nr 57 1020 4795 0000 9802 0108 3831 dotyczący środków współfinansowania w części budżetu państwa:
- kwotę należności głównej w wysokości: 71 942,76 zł (słownie: siedemdziesiąt jeden tysięcy dziewięćset czterdzieści dwa złotych 76/100),
  - kwotę odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych liczonych od kwoty 2 486,16 zł od dnia 11.08.2011 r. (data przekazania środków) do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej,
kwotę odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych od kwoty 52 479,00 zł liczonych od dnia 11.08.2011 r. (data przekazania środków) do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej,
  - kwotę odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych od kwoty 16 977,60 zł liczonych od dnia 24.02.2012 r. (data przekazania środków) do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej

w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji o zwrocie.

Uzasadnienie

Beneficjent – „OPUS PV” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ul. Głogowskiej 31/33 w Poznaniu (dawniej „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński) - w dniu 31.08.2010 r. zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, zwanej dalej: uzpr (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 tekst jednolity), rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanej dalej: IZ RPO WZ), umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi przez firmę ODFP Grzegorz Szafiński” Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie” Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje” Poddziałanie 1.1.1 „Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte aneksy do umowy: nr UDA-RPZP.01.01.02-32-255/09-01 z dnia 21.10.2010 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-02 z dnia 21.02.2011 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-03 z dnia 24.05.2011 r.

W związku z nabyciem w ramach w/w projektu systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi Beneficjent przedstawił do współfinansowania wydatek nr 1 pn. „Zakup licencji na System do zarządzania wierzycelnościami masowymi (nowa WNiP, 1 szt)” w wysokości 1 551 736,00 zł poniesiony w związku z realizacją zadania nr 1 pn. „Wdrożenie Systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi”. Łącznie z pozostałymi wydatkami projektu Beneficjent przedstawił dokumenty potwierdzające poniesienie wydatków kwalifikowalnych w wysokości 1 666 000,00 zł (poza w/w wydatkiem na sumę tą składają się wydatki poniesione w ramach zadania nr 2 pn. „Nabycie licencji na oprogramowanie biurowe i wspomagające”, zadania nr 3 pn. „Zakup środków trwałych niezbędnych do wyposażenia nowych stanowisk pracy i obsługi Systemu”), zgodnie z wartościami wskazanymi we wniosku o dofinansowanie.

Na mocy zapisów art. 26 ust. 1 pkt 14 uzpr oraz § 13 ust. 1 umowy o dofinansowanie, w dniach 09-10.07.2012 r. IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową w/w projektu w miejscu jego realizacji. Dodatkowo w dniu 10.10.2012 r. przeprowadzono kontrolę doraźną projektu z udziałem eksperta zewnętrznego posiadającego uprawnienia biegłego sądowego z zakresu informatyki.

Na podstawie wyników czynności kontrolnych, posiłkując się ekspertyzą z zakresu informatyki z dnia 29.10.2012 r., IZ RPO WZ ustaliła, że:

- Beneficjent na mocy umowy zawartej z HENS Sp. z o.o. (Licencjodawca) nr SOFT 01/12/2010 z dnia 01.12.2010 r. nabył jedynie niewyłączne prawo do korzystania z programu komputerowego pn. „System do zarządzania wierzytelnościami masowymi Hens/PivotalCRM”. Wskazywała na to jednoznacznie treść § 2 ust. 1 niniejszej umowy. Sposób licencjonowania nie był zatem zgodny z zapisami wniosku aplikacyjnego. Ponadto zgodnie z ekspertyzą z zakresu informatyki, system wdrożony na podstawie nabytej od HENS Sp. z o.o. licencji, stanowiącej największy wydatek w ramach projektu, mający świadczyć o jego innowacyjności, nie jest aplikacją zaprojektowaną od podstaw dla potrzeb Beneficjenta, ale jest produktem zakupionym od innego podmiotu, który dystrybuje je w wersji komercyjnej. Ekspert również stwierdził, iż system nie spełnia zasadniczych, zakładanych we wniosku o dofinansowanie wymogów technologicznych (brak modułu F-K) oraz nie posiada oczekiwanych funkcjonalności. Jednocześnie szczerkowo dane testowe zawarte w systemie świadczą o niepełnym wdrożeniu systemu u Beneficjenta. Tymczasem zgodnie z § 3 ust. 3 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się realizować projekt wyłoniony do dofinansowania zgodnie z harmonogramem rzeczowo - finansowym realizacji projektu, opracowanym w oparciu o wnioski o dofinansowanie.

W związku z powyższym stwierdzono, że Beneficjent realizował umowę o dofinansowanie projektu w sposób sprzeczny z wnioskiem o dofinansowanie, co stanowiło przesłankę do jej rozwiązania bez wypowiedzenia w oparciu o § 18 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie projektu.

- Nakłady inwestycyjne na realizację projektu zostały poniesione przez Beneficjenta w nadmiernej wysokości. W szczególności dotyczy to wydatku poniesionego na zakup licencji na oprogramowanie pn. „System do zarządzania wierzytelnościami masowymi Hens/Pivotal CRM”. Przeprowadzona w ramach ekspertyzy z zakresu informatyki analiza wydatków wykazała, iż całkowity koszt inwestycji (obejmującej oprogramowanie i infrastrukturę informatyczną) nie powinien przekroczyć wartości ok. 420 000,00 zł netto, podczas gdy w związku z nabyciem systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi przedstawiono do współfinansowania wydatek w wysokości 1 551 736,00 zł. Ponieważ wysokość stawki 1 roboczo-godziny obowiązującej przy tworzeniu systemów klasy ERP (ang. Enterprise Resource Planning – Planowanie Zasobów Przedsiębiorstwa) również przekłada się na całkowity koszt inwestycji, warto dodać, iż w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r. koszt 1 roboczo – godziny został ustalony na poziomie 150,00 zł netto. Ekspert posiłkował się przy tym stawkami obowiązującymi w branży programistyczno-projektowej w latach 2011-2012 dla grupy specjalistów z zakresu programowania w technologii. Zgodnie z § 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do realizacji projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie celów (produktów i rezultatów) zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Ponadto zgodnie z zapisem § 11 ust. 3 pkt 1 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do dokonywania wydatków w oparciu o ustawę o finansach publicznych w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych, w szczególności w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów przy jak najniższej kwocie wydatku.

Powyższe stanowi podstawę do stwierdzenia, iż Beneficjent dopuścił się naruszenia zasad wskazanych w § 11 ust. 3 pkt 1 umowy o dofinansowanie, co zgodnie z § 18 ust. 1 pkt 5 umowy, stanowiło przesłankę do jej rozwiązania, bez wypowiedzenia.

Zgodnie z pouczeniem zawartym w protokole pokontrolnym, kierownikowi jednostki kontrolowanej lub osobie pełniącej jego obowiązki przysługuje prawo zgłoszenia w terminie do 14 dni roboczych od dnia otrzymania wyników czynności kontrolnych w formie pisemnej uzasadnionych zastrzeżeń, uwag lub wyjaśnień do zapisów w nich zawartych. Pismem z dnia 05.07.2013 r. Beneficjent złożył zastrzeżenia, uwagi, wyjaśnienia co do treści wyników czynności kontrolnych. Po dokonaniu szczegółowej analizy wyjaśnień przedstawionych przez Beneficjenta, IZ RPO WZ pismem z dnia 02.08.2013 r. odniosła się do wszystkich zgłoszonych przez Beneficjenta uwag, jednocześnie informując, iż rozpoczęto procedurę rozwiązania umowy o dofinansowanie projektu.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej okoliczności, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr 1388/13 z dnia 28.08.2013 r. zdecydował o rozwiązaniu bez wypowiedzenia umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00 zawartej z Beneficjentem w dniu 31.08.2010 r. w oparciu o:

- § 18 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie, tj. Beneficjent zrealizował projekt w sposób niezgodny z umową, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla programu,
- § 18 ust. 1 pkt 5 umowy o dofinansowanie, tj. Beneficjent nie przestrzegał zasad wskazanych w § 11 ust. 3 umowy przy wydatkowaniu środków w ramach realizowanego projektu.

Pismem z dnia 11.09.2013 r. (odebranych dnia 30.09.2013 r.) IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o przedmiotowej decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego. Jednocześnie z uwagi na wykorzystanie środków przekazanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00 z naruszeniem obowiązujących w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 (zwanego dalej: RPO WZ) procedur, wezwano Beneficjenta do zwrotu kwoty w wysokości 479 618,40 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zwanej dalej: ufp (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 tekst jednolity ze zm.), w przypadku stwierdzenia okoliczności, że środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur, Instytucja Zarządzająca wzywa do zwrotu środków lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych płatności, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Ze względu na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w piśmie z dnia 11.09.2013 r. wzywającym Beneficjenta do zwrotu środków, z dniem 15.10.2013 r. wszczęte zostało z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków z tytułu płatności dokonanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00. Jednocześnie Beneficjent został pouczone o możliwości złożenia dowodów, wyjaśnień, zastrzeżeń w toku prowadzonego postępowania.

W piśmie z dnia 14.10.2013 r. (wpływ do IZ RPO WZ dnia 23.10.2013 r.) Beneficjent podważył zasadność rozwiązania bez wypowiedzenia umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00 w oparciu o § 18 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 te same umowy, ponownie odnosząc się szczegółowo do poszczególnych zarzutów IZ RPO WZ sformułowanych na etapie czynności kontrolnych. Swoje twierdzenia Beneficjent poparł opinią Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego (zwanego dalej: CPiTT UZ), której przedmiotem była ocena poprawności zrealizowania projektu nr WND-RPZP.01.01.01-32-255/09, z której to opinii wynikało, iż system do zarządzania wierzytelnościami masowymi wraz z jego wyposażeniem został wdrożony zgodnie z założeniami określonymi we wniosku o dofinansowanie. W tym miejscu należy dodać, że do przedmiotowego pisma załączono ważne do odwołania pełnomocnictwo z dnia 09.09.2013 r. do reprezentowania Beneficjenta we wszelkich sprawach (z wyłączeniem zaciągania zobowiązań i odbioru świadczeń pieniężnych) przed sądami powszechnymi oraz Sądem Najwyższym, sądami administracyjnymi i Naczelnym Sądem Administracyjnym, organami postępowania egzekucyjnego, organami administracji publicznej i samorządowej, osobami fizycznymi, osobami prawnymi oraz jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej, a związanych z zawartą umową o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00.

Postanowieniem z dnia 12.11.2013 r. IZ RPO WZ wydłużyła termin na zakończenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków z tytułu dokonanych płatności z uwagi na znaczny stopień skomplikowania sprawy oraz przewidziane terminy na zapoznanie się z aktami i umożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dnia 13.11.2013 r. Beneficjent skorzystał z prawa zapoznania się z aktami prowadzonego przez IZ RPO WZ postępowania administracyjnego.

W piśmie z dnia 19.11.2013 r. Beneficjent wskazał, że dotychczas wyznaczony termin do przedłożenia w sprawie wniosków dowodowych jest zbyt krótki i zastrzegł możliwość dalszego ustosunkowania się do całości zebranego przez organ materiału dowodowego. Beneficjent podkreślił, iż zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych wniosek dowodowy Strony zgłoszony po zakończeniu „toku przeprowadzenia dowodów” organ jest obowiązany rozpatrzyć, ponieważ może się okazać, że żądanie przeprowadzenia dowodów może dotyczyć okoliczności mających znaczenie dla sprawy.

Pismem z dnia 06.12.2013 r. Beneficjent wniósł o przedłużenie do dnia 15.01.2014 r. terminu na złożenie wniosków dowodowych i wyjaśnień w sprawie, uzasadniając wniosek skomplikowanym charakterem sprawy oraz rozbudowanym materiałem dowodowym zawierającym ekspertyzy.

Uwzględniając wniosek Beneficjenta oraz mając na uwadze konieczność przeanalizowania przez IZ RPO WZ dodatkowych wyjaśnień oraz dokumentów, które przedłożył Beneficjent, organ postanowieniem z dnia 13.12.2013 r. przedłużył termin na zakończenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków z tytułu płatności dokonanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00.

Nadto pismem z dnia 27.01.2014 r. Beneficjent został poinformowany o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz został pouczone o prawach wynikających

z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej: kpa (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 tekst jednolity ze zm.).

Pismem z dnia 31.01.2014 r., które Beneficjent omyłkowo opatrzył datą 31.01.2013 r. (wpływ do IZ RPO WZ dnia 05.02.2014 r.) Beneficjent zwrócił się do IZ RPO WZ z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z załączonej opinii CPiTT UZ z dnia 11.12.2013 r. na okoliczność zastrzeżeń Strony co do rzetelności i prawidłowości ustaleń i wniosków ekspertyzy z zakresu informatyki z dnia 29.10.2012 r. (wskazaną przez Beneficjenta w piśmie datę 07.10.2013 r. organ uznaje za oczywistą omyłkę, przyjmując datę 29.10.2012 r. jako właściwą dla sporządzenia ekspertyzy). Beneficjent wskazał, iż znaczna część w/w ekspertyzy oparta jest na fałszywych ustaleniach, przykładowo w zakresie charakteru licencji programu komputerowego zakupionego przez Stronę ze środków projektu. Nadto zwrócił uwagę na brak wystarczającej, jego zdaniem, argumentacji wniosków eksperta (tak w zakresie wyceny wartości 1 roboczo-godziny, braku zasilenia danymi całego systemu, braku modułu F-K). Beneficjent podkreślił, iż na wyłączny charakter zakupionej licencji na używanie oprogramowania, wskazuje oświadczenie dostawcy systemu z dnia 27.06.2013 r. o sprzedaży Beneficjentowi licencji wyłącznej oraz aneks z dnia 24.09.2013 r. do umowy licencyjnej, która to dokumentacja nie była znana sporządzającemu w/w ekspertyzę z zakresu informatyki. Z uwagi na powyższe Beneficjent wniósł o wezwanie w/w eksperta do uzupełnienia ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r. Strona zawnioskowała, aby ekspert ustosunkował się do szeregu wskazanych w przedmiotowym piśmie kwestii. Dodatkowo Beneficjent podkreślił, iż z uwagi na skomplikowany charakter sprawy, wymagający dla prawidłowego jej rozstrzygnięcia zasięgnięcia wiadomości specjalnych, wcześniejsze złożenie ostatecznego ustosunkowania się Strony do zgromadzonych w sprawie dowodów nie było możliwe.

Nadto pismem z dnia 14.02.2014 r. (wpływ do IZ RPO WZ dnia 17.02.2014 r.) Beneficjent poinformował IZ RPO WZ, iż postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VIII Wydziału Gospodarczego z dnia 24.01.2014 r. doszło do przekształcenia przedsiębiorcy „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński z siedzibą w Świebodzinie w „OPUS PV” Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu. Do przedmiotowego przekształcenia doszło na podstawie art. 551 § 5 i art. 584⁷ ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, zwanej dalej: ksh (Dz. U z 2013 r., poz. 1030 tekst jednolity). Zmiana formy prawnej, pod którą prowadzone było przedsiębiorstwo została wymuszona przez rozwój przedsiębiorstwa i konieczność dostosowania skali prowadzonej działalności do właściwej formy prawnej. Zgodnie z brzmieniem art. 584² § 1 ksh spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego. Z uwagi na sukcesję generalną OPUS PV Sp. z o.o. jest następcą prawnym przedsiębiorstwa prowadzonego pod nazwą „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński, a co się z tym wiąże, na OPUS PV Sp. z o.o. przechodzą wszelkie prawa i obowiązki, które dotyczyły dotychczas „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński. Na skutek powyższego spółka przekształcona stała się Stroną w postępowaniu przed organem administracji, której Stroną do tej pory był przekształcony przedsiębiorca.

Postanowieniem z dnia 14.02.2014 r. IZ RPO WZ wydłużyła termin na zakończenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków z tytułu dokonanych płatności z uwagi na znaczny stopień skomplikowania sprawy, a także konieczność przeanalizowania wyjaśnień Beneficjenta zawartych w piśmie z dnia 31.01.2014 r. oraz przeanalizowania załączonej opinii CPiTT UZ z dnia 11.12.2013 r. Jednocześnie w związku z faktem, iż w/w opinia nie jest opatrzona podpisem osoby sporządzającej, IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do uzupełnienia wskazanego braku. Beneficjent pismem z dnia 12.02.2014 r. w uzupełnieniu pisma z dnia 31.01.2014 r. przesłał podpisaną kopię opinii CPiTT UZ z dnia 11.12.2013 r.

Następnie postanowieniem z dnia 17.03.2014 r. wydłużono termin na zakończenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków z tytułu dokonanych płatności dokonanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00, z uwagi na znaczny stopień skomplikowania sprawy. Postanowieniem z dnia 17.04.2014 r. ponownie przedłużającym termin na zakończenie w/w postępowania administracyjnego, poinformowano jednocześnie Beneficjenta, iż uwzględniając jego wniosek zawarty w piśmie z dnia 31.01.2014 r. organ zwrócił się z prośbą do eksperta o sporządzenie ekspertyzy uzupełniającej ekspertyzę z zakresu informatyki z dnia 29.10.2012 r.

Dnia 13.05.2014 r. ekspert, do którego zwrócił się organ, przekazał ekspertyzę uzupełniającą z dnia 11.05.2014 r. (wraz z załącznikami m.in. w postaci zapytania ofertowego do firmy specjalizującej się w tworzeniu systemów pod zamówienie oraz oferty będącej odpowiedzią na zapytanie ofertowe przedłożonej przez Prolan sp. z o.o.), której celem było zweryfikowanie kosztów oraz poprawności zrealizowania przez Beneficjenta projektu nr WND-RPZP.01.01.01-32-225/09, w związku ze złożonymi przez Beneficjenta - w toku postępowania administracyjnego prowadzonego w przedmiocie zwrotu środków z tytułu płatności dokonanych w ramach RPO WZ – zastrzeżeniami do

ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r. zawartymi w piśmie Beneficjenta z dnia 14.10.2013 r. oraz dnia 31.01.2014 r. i załączonymi do tych pism opiniach CPiTT UZ.

Postanowieniem z dnia 15.05.2014 r. przedłużono termin na zakończenie w/w postępowania administracyjnego, z uwagi na konieczność zapewnienia Beneficjentowi możliwości zapoznania się z ekspertyzą uzupełniającą, o której sporządzenie Beneficjent wnioskował pismem z dnia 31.01.2014 r. zgłaszając zastrzeżenia do ekspertyzy z zakresu informatyki z dnia 29.10.2012 r., a nadto konieczność umożliwienia wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz znaczny stopień skomplikowania sprawy. Z uwagi na znaczny stopień skomplikowania sprawy postanowieniem z dnia 13.06.2014 r. przedłużono termin na zakończenie w/w postępowania.

Następnie dnia 15.07.2014 r. do IZ RPO WZ wpłynęła poszerzona ekspertyza uzupełniająca z dnia 07.07.2014 r., w związku z czym aby zapewnić Beneficjentowi możliwość zapoznania się z ekspertyzą uzupełniającą oraz wypowiedzenie się co do zebranych materiałów organ postanowieniem z dnia 16.07.2014 r. przedłużył prowadzone wobec Beneficjenta postępowanie administracyjne. Również dnia 13.08.2014 r. wydano wspomniane postanowienie.

Celem umożliwienia Stronie zgłoszenia ewentualnych wniosków dowodowych oraz złożenie stanowiska w sprawie, Beneficjent pismem z dnia 11.08.2014 r. wniósł o przedłużenie terminu zakończenia prowadzonego przez organ postępowania administracyjnego do dnia 30.09.2014 r. Postanowieniem z dnia 09.09.2014 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, uwzględniając w/w wniosek Beneficjenta z dnia 11.08.2014 r. przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego do dnia 13.10.2014 r. Pismem z dnia 11.09.2014 r. Beneficjent poinformował, iż dotychczasowe przedłużenie terminu jest niewystarczające dla rzetelnego i merytorycznego ustosunkowania się przez Stronę do zebranego materiału dowodowego i tym samym wniósł o wydanie postanowienia o przedłużeniu postępowania do dnia 31.10.2014 r., jednocześnie wskazując, iż Strona zleciła już przygotowanie ekspertyzy z zakresu informatyki w przedmiocie weryfikacji ustaleń eksperta powołanego przez organ. Postanowieniem z dnia 08.10.2014 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, uwzględniając w/w wniosek Beneficjenta z dnia 11.09.2014 r. przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego do dnia 13.11.2014 r. Następnego dnia 05.11.2014 r. (pismo z dnia 03.11.2014 r.) wpłynął kolejny wniosek Strony o przedłużenie terminu do złożenia stanowiska Strony co do zebranego materiału dowodowego do dnia 13.12.2014 r. uzasadniony koniecznością dłuższego niż spodziewany okresu oczekiwania na przygotowanie ekspertyzy z zakresu informatyki. Jak wskazał Beneficjent przedłużenie terminu postępowania umożliwi Stronie czynny udział w postępowaniu, zaś organowi pozwoli na uzyskanie pełnego obrazu stanu sprawy, a zatem przyczyni się do należytego rozstrzygnięcia. Z uwagi na powyższy wniosek Beneficjenta, postanowieniem z dnia 12.11.2014 r. przedłużono do dnia 13.12.2014 r. prowadzone w sprawie postępowanie administracyjne. Mając na uwadze, iż przesyłka zawierająca stanowisko Strony co do zebranego w sprawie materiału dowodowego wraz z ekspertyzą z zakresu informatyki w przedmiocie weryfikacji ustaleń eksperta powołanego przez organ, mogła zostać nadana przez Beneficjenta w placówce pocztowej w ostatnim dniu terminu wyznaczonego w postanowieniu Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 12.11.2014 r., tj. 13.12.2014 r., organ postanowieniem z dnia 12.12.2014 r. przedłużył do dnia 13.01.2015 r. prowadzone wobec Beneficjenta postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków, jednocześnie wskazując iż wyznaczony dotychczas termin na przedstawienie stanowiska w sprawie należy uznać za wystarczający. Należy dodać, iż Beneficjent pouczony był o fakcie, iż zgodnie z art. 35 § 5 kpa, do terminów załatwiania spraw nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień, spowodowanych z winy Strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Nadto pismem z dnia 29.12.2014 r. Beneficjent został poinformowany o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz został pouczony o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa.

Następnie postanowieniem z dnia 13.01.2015 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego do dnia 13.02.2015 r., z uwagi na wskazany w zawiadomieniu o zamiarze zakończenia z dnia 29.12.2014 r. termin na zapoznanie się z aktami przez Beneficjenta i umożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań. Organ wskazał, że przedmiotowe pismo zostało nadane w placówce pocztowej dnia 30.12.2014 r., a do chwili sporządzenia postanowienia nie otrzymano zwrotnego potwierdzenia odbioru wspomnianej przesyłki, a zatem nie było możliwym zweryfikowanie czy wyznaczony Beneficjentowi termin, o którym mowa powyżej upłynął.

Dnia 16.01.2015 r. wpłynęło do IZ RPO WZ pismo Beneficjenta z dnia 12.01.2015 r. stanowiące wniosek o przedłużenie terminu do złożenia stanowiska Strony co do zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności ustosunkowania się do ekspertyzy uzupełniającej z

dnia 07.07.2014 r. Uzasadniając swój wniosek Beneficjent wskazał na skomplikowany charakter sprawy oraz dążenie do dokładnego wyjaśnienia okoliczności faktycznych, mających wpływ na określenie praw i obowiązków Strony. Jednocześnie Beneficjent wniósł o należyte i wyczerpujące informowanie Strony o okolicznościach faktycznych i prawnych mogących mieć wpływ na ustalenie będących przedmiotem postępowania praw i obowiązków Strony. A nadto zakwestionował wiarygodność ekspertyzy z zakresu informatyki z dnia 29.10.2012 r., jak i sporządzonej w związku z nią ekspertyzy uzupełniającej. Zdaniem Strony argumentacja przedstawiona w opiniach CPiTT UZ, które zostały sporządzone przez osoby posiadające stopnie naukowe w swojej dziedzinie, a więc gwarantujące najlepszą wiedzę specjalistyczną, skutecznie podważa wnioski przedstawione w ekspertyzie sporządzonej przez powołanego przez organ eksperta, co jak podała Strona obliuguje organ do dalszego prowadzenia postępowania wyjaśniającego z poszanowaniem zasady ekonomiki postępowania. Dodatkowo Beneficjent wskazał, że osoba, której organ powierzył sporządzenie ekspertyzy, powinna wyrazić w niej swoje stanowisko w oparciu o posiadane wiadomości specjalne oraz praktykę zawodową. Tymczasem autor ekspertyzy sporządzonej na zlecenie organu odwołał się do sprawowanej funkcji biegłego sądowego. Należy dodać, iż do przedłożonego pisma Beneficjenta z dnia 12.01.2015 r. załączono pełnomocnictwo do zastępowania „OPUS PV” Sp. z o.o. przed organami administracji publicznej oraz sądami administracyjnymi w sprawie znak WWRPO.VIII.3162.73.2013.AJ dotyczącej kontroli projektu nr WND-RPZP.01.01.01-32-255/09 wobec Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Odnosząc się do ogólnie sformułowanego wniosku Strony o należyte i wyczerpujące informowanie o okolicznościach faktycznych i prawnych mogących mieć wpływ na ustalenie będących przedmiotem postępowania praw i obowiązków Strony, należy wskazać, iż Beneficjent już w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego był informowany o prawach Strony wynikających z art. 10 kpa, w tym prawie zapoznania się z aktami sprawy. Również stosowne pouczenie zawarto w zawiadomieniu o zamiarze zakończenia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków z tytułu płatności dokonanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00, skutecznie odebranych przez profesjonalnego pełnomocnika (pełnomocnictwo z dnia 09.09.2013 r. załączone do pisma Strony z dnia 14.10.2013 r.).

Ustosunkowując się do treści pisma Strony z dnia 12.01.2015 r. we fragmencie dotyczącym kwestionowania wiarygodności ekspertyzy z zakresu informatyki z dnia 29.10.2012 r., jak i sporządzonej w związku z nią ekspertyzy uzupełniającej, wskazać należy iż po pierwsze organ powołał do sporządzenia ekspertyzy, która została ostatecznie przedstawiona organowi dnia 15.07.2014 r., eksperta o którego zawniosowała Strona, nie zgłaszając wówczas żadnych zastrzeżeń co do braku przez w/w osobę wiadomości specjalnych. Po drugie zaś należy zauważyć, iż kpa nie przewiduje żadnych formalnych kryteriów kwalifikowania danej osoby jako eksperta. Jak wskazuje doktryna, ekspertem może być zatem osoba posiadająca wykształcenie w danej dziedzinie, osoba legitymująca się określonymi kwalifikacjami zdobytymi i potwierdzonymi w sposób przewidziany przez prawo, a także osoba która faktycznie posiada fachowe informacje niezbędne organowi do rozpatrzenia sprawy. Mając na uwadze fakt, iż autor ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r., jak i sporządzonej w związku z nią ekspertyzy uzupełniającej, został ustanowiony biegłym sądowym z zakresu informatyki przy Sądzie Okręgowym w Koszalinie warto też wskazać, iż zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych (Dz. U. z 2005 r., Nr 15, poz. 133), biegłym może być ustanowiona osoba, która posiada teoretyczne i praktyczne wiadomości specjalne w danej gałęzi nauki, techniki, sztuki, rzemiosła, a także innej umiejętności, dla której ma być ustanowiona. Zgodnie z ust. 2 w/w paragrafu, posiadanie wiadomości specjalnych powinno być wykazane dokumentami lub innymi dowodami. Prezes Sądu Okręgowego ocenia, czy kandydat na biegłego wykaże dostatecznie dokumentami lub innymi dowodami, że posiada wiadomości specjalne. Mając na uwadze choćby wymogi stawiane kandydatom na biegłego, organ nie podziela wątpliwości Strony co do posiadanych przez eksperta wiadomości specjalnych. W tym miejscu jeszcze raz warto podkreślić, iż zastrzeżenia te zostały przedstawione dopiero w piśmie z dnia 12.01.2015 r. Składając do organu wniosek (pismo Strony z dnia 31.01.2014 r.) o wezwanie eksperta sporządzającego ekspertyzę z dnia 29.10.2012 r. do sporządzenia ekspertyzy uzupełniającej, Beneficjent nie podważał kompetencji w/w eksperta. Ponadto należy zauważyć, iż wspomniany ekspert, wbrew twierdzeniom Beneficjenta, przedstawił w ekspertyzach swoje stanowisko w oparciu o posiadane wiadomości specjalne oraz praktykę zawodową szczegółowo je uzasadniając (a nie opierał się jedynie na gołosłownych twierdzeniach popartych pełnioną funkcją biegłego sądowego), co znalazło odzwierciedlenie w dalszej części decyzji. W tym miejscu warto jedynie zaznaczyć, iż powołany przez organ na wniosek Strony ekspert oparł swoje stanowisko o wyniki przeprowadzonych w roku 2012 czynności kontrolnych na miejscu realizacji projektu podczas, gdy opinie CPiTT UZ zostały sporządzone po upływie roku od tego

momentu, co czyni w ocenie organu ekspertyzę sporządzoną przez osobę powołaną przez organ bardziej wiarygodną, gdyż opiniujący CPiTT UZ nie znał stanu wyjściowego „systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi” poddanego kontroli (a w każdym razie nie uwidocznili tego w wydanych opiniach), zaś upływ czasu mógł skutkować dokonaniem zmian w „systemie do zarządzania wierzytelnościami masowymi”. Ponadto – co zostanie przedstawione szerzej w dalszej części decyzji – już w tym miejscu warto też wskazać, iż ekspert, aby rozwiać wszelkie wątpliwości związane z oszacowaniem wartości intelektualnej (materialnej) systemów klasy ERP, również dodatkowo wystosował zapytanie ofertowe do kilku firm działających w branży projektowo-programistycznej i w rezultacie swoje stanowisko poparł również otrzymaną w odpowiedzi gotową wyceną. Poza tym ekspert kontaktował się także z przedstawicielem firmy Pivotal Polska Sp. z o.o. i także od niego uzyskał potwierdzenie dla swoich wniosków we wskazanym zakresie, jak wskazano w dalszej części decyzji.

Mając na uwadze zasadę ekonomiki postępowania (na którą zwraca uwagę Strona w piśmie z dnia 12.01.2015 r.), jak i fakt iż organ przedłużał już kilkakrotnie na wniosek Strony (podania z dnia 11.08.2014 r., 11.09.2014 r., 03.11.2014 r.) termin zakończenia postępowania w sprawie, a także poinformowanie Strony w postanowieniu z dnia 12.12.2014 r. iż dotychczas wyznaczony termin na przedstawienie stanowiska w sprawie należy uznać za wystarczający, nie przychylnono się do wniosku Strony zawartego w piśmie z dnia 12.01.2015 r. o kolejne przedłużenie w/w terminu z tej samej przyczyny.

Nadto pismem z dnia 15.01.2015 r. (wpływ do IZ RPO WZ dnia 20.01.2015 r.) ustanowiony na mocy pełnomocnictwa z dnia 09.09.2013 r. pełnomocnik Strony poinformował organ, iż wspomniane pełnomocnictwo zostało mu wypowiedziane, a dalszą korespondencję w sprawie należy kierować bezpośrednio na adres Strony.

Dnia 20.01.2015 r. wpłynęło do IZ RPO WZ również pismo Strony z dnia 16.01.2015 r., którym przekazano ofertę firmy update CRM Sp. z o.o. (datowaną na dzień 01.07.2014 r.) na wdrożenie oprogramowania „update.CRM” jako dowód w prowadzonym przez organ postępowaniu administracyjnym na okoliczność, że oprogramowanie będące składnikiem projektu pn. „Wdrożenie systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi przez firmę ODFP Szafiński” ma wartość zadeklarowaną przez Beneficjenta i tym samym wydatek poniesiony przez Beneficjenta jest kwalifikowalny w całości, ponieważ wartość tą potwierdzają ceny porównywalnego oprogramowania dostępne na rynku wraz z udzieleniem licencji wyłącznej na oprogramowanie, czyli tak jak w przypadku oprogramowania dofinansowanego w ramach w/w projektu. Warto w tym miejscu dodać, iż powyższe koresponduje z przedstawianym już przez Beneficjenta w zastrzeżeniach do protokołu pokontrolnego w piśmie z dnia 05.07.2013 r. argumentem, iż jeszcze przed złożeniem wniosku o dofinansowanie zrobił on rozeznanie rynku i zebrał trzy oferty na dostawę systemu do zarządzania wierzytelnościami, które złożył jako część załącznika nr 22.2 wniosku o dofinansowanie projektu, a następnie w trakcie realizacji projektu przeprowadził postępowanie ofertowe i wybrał ofertę najkorzystniejszą. Beneficjent podkreślił wówczas, iż nie może ponosić odpowiedzialności za fakt, iż w okresie, w którym było przeprowadzane postępowanie ofertowe, żaden wykonawca nie złożył oferty niższej niż najkorzystniejsza oferta złożona przez oferentów Beneficjentowi. W odniesieniu do powyższego, wyjaśnić należy, iż samo przeprowadzenie postępowania ofertowego przez Beneficjenta nie jest równoznaczne z dokonaniem odpowiedniego rozeznania rynku w zakresie związanym z realizacją dofinansowanego projektu, a tym samym wybór najkorzystniejszej oferty nie oznacza, że środki poniesione w ramach projektu zostały dokonane w sposób oszczędny. Nadto należy zauważyć, iż ekspert powołany przez organ (w odróżnieniu od Strony, która przedłożyła ofertę nie koncentrującą się bezpośrednio na potrzebach Beneficjenta, która w dodatku nie przedstawiła jednocześnie z w/w ofertą zapytania ofertowego) zwrócił się z prośbą o dokonanie wyceny kosztów oprogramowania stworzonego bezpośrednio pod określoną specyfikację właściwą dla projektu zrealizowanego przez Beneficjenta oraz wdrożenie w/w oprogramowania.

W tym miejscu wskazać należy, iż środki publiczne przeznaczone na wykonywanie projektów realizowanych w ramach programów finansowych ze środków europejskich mają charakter bezzwrotny i powinny być wykorzystywane zgodnie z prawem, obowiązującymi procedurami, a także ściśle z celem, na który zostały przekazane. Wykrycie nieprawidłowości w zakresie wydatkowania środków publicznych powoduje konieczność dochodzenia ich zwrotu.

Mając na uwadze, że do zadań IZ RPO WZ należy m.in. w oparciu o art. 26 ust. 1 pkt 15 i 15a uzppr, ustalanie i nakładanie korekt finansowych, a także odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach ustawy o finansach publicznych, IZ RPO WZ podjęła czynności zmierzające do odzyskania należnej jej kwoty. Zgodnie bowiem z art. 207 ust. 1 upr,

w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy. Jednocześnie wskazuje się, że na podstawie art. 207 ust. 4 pkt 3 ufp, iż w przypadku braku zwrotu środków w terminie określonym wydaną decyzją, Beneficjentowi grozi sankcja w postaci wykluczenia z możliwości otrzymywania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Okres wykluczenia kończy się z upływem trzech lat liczonych od dnia dokonania zwrotu w/w środków (art. 207 ust. 5 ufp).

Podkreślić należy, iż wykładania art. 207 ust. 1 ufp prowadzi do wniosku, że przepis ten dotyczy wszelkich środków przeznaczonych na realizację programów operacyjnych z udziałem dotacji unijnych, a więc nie odnosi się jedynie do środków europejskich w rozumieniu definicji z art. 2 pkt 5 ufp, lecz także do środków współfinansowania krajowego, przekazywanego w formie dotacji celowej. W związku z powyższym należy uznać, iż zakresem rzeczowym art. 207 ufp objęte będą:

- 1) środki pochodzące z funduszy strukturalnych (Europejski Fundusz Społeczny, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego), Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Rybackiego,
- 2) niepodlegające zwrotowi środki z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009–2014, Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy,
- 3) środki przekazane na realizację projektu z dotacji celowej w ramach współfinansowania krajowego.

W analizowanej sprawie Beneficjent wykorzystał środki przekazane mu na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00 niezgodnie z procedurami obowiązującymi w ramach RPO WZ, do których stosowania był zobowiązany składając wniosek o dofinansowanie, a następnie w dniu 31.08.2010 r. podpisując umowę o dofinansowanie, a także niezgodnie z przepisami prawa powszechnie obowiązującego.

Pod pojęciem procedur, których naruszenie uprawnia do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu, rozumiane są postanowienia dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, w tym zasady ponoszenia wydatków w ramach projektu, a także zapisy umowy o dofinansowanie, wytycznych dla wnioskodawców, uszczegółowienia Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego. Ustawodawca nie przewidział zamkniętego katalogu procedur, na podstawie których wydatkowane są środki unijne związane z realizacją konkretnych programów operacyjnych. Do dofinansowania kwalifikowane są te projekty, które pozytywnie przeszły wszystkie etapy jego oceny, przeprowadzanej w ramach konkursu, a dofinansowanie jest możliwe w ramach dostępnej alokacji na realizację poszczególnych działań i priorytetów w ramach programu operacyjnego (art. 28 ust. 1 pkt 3, art. 30a ust. 1 uzppr). Podstawę dofinansowania projektu stanowi m.in. umowa o dofinansowanie zawarta z Beneficjentem przez instytucję zarządzającą albo działającą w jej imieniu instytucję pośredniczącą lub instytucję wdrażającą. Umowa ta określa warunki dofinansowania projektu, a także prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane (art. 30 ust. 1 i 2 uzppr). Umowa jest zatem elementem projektu. W związku z powyższym, niewypełnienie postanowień umowy oraz dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, powoduje konieczność odzyskiwania przez IZ RPO WZ kwot podlegających zwrotowi.

Umowa o dofinansowanie, którą w dniu 31.08.2010 r. Beneficjent zawarł z Województwem Zachodniopomorskim, określa szczegółowe zasady dofinansowania projektu. Zgodnie z treścią § 10 ust. 5 umowy o dofinansowanie, Beneficjent w związku z realizacją projektu i w wykonaniu umowy ma obowiązek przestrzegania właściwych przepisów prawa pierwotnego i wtórnego prawa wspólnotowego, właściwych przepisów prawa polskiego, w tym także wszelkich wytycznych do nich, oraz obowiązujących odpowiednich reguł, zasad i postanowień wynikających z programu, uszczegółowienia programu, obowiązujących procedur, wytycznych, informacji IZ RPO WZ. W § 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do realizacji projektu w oparciu o wniosek o dofinansowanie, z należytą starannością, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu, a także osiągnięcie celów zakładanych we wniosku

o dofinansowanie. Stosownie zaś do zapisu § 3 ust. 3 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się realizować projekt wyłoniony do dofinansowania zgodnie z harmonogramem rzeczowo - finansowym realizacji projektu, opracowanym w oparciu o wnioski o dofinansowanie, a zgodnie z brzmieniem § 11 ust. 3 pkt 1 umowy o dofinansowanie - do dokonywania wydatków w oparciu o ufp w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych, w szczególności w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów przy jak najniższej kwocie wydatku. Tym samym, podpisując umowę o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do zrealizowania projektu w pełnym zakresie, z należytą starannością, zgodnie m.in. z umową i jej załącznikami oraz właściwymi przepisami prawa, a także oszczędnie.

W ocenie IZ RPO WZ Beneficjent nie wywiązał się z cytowanych powyżej zapisów umownych doprowadzając do powstania nieprawidłowości w projekcie w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11.07.2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z dnia 31.07.2006 r. ze zm.), co skutkowało rozwiązaniem umowy o dofinansowanie w oparciu o § 18 ust. 1 pkt 2 i 5. W tym miejscu należy dodać, iż przez nieprawidłowość należy rozumieć jakiegokolwiek naruszenie przepisu prawa wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (dalej: UE) w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu ogólnego. Zgodnie z powyższym, do stwierdzenia nieprawidłowości konieczne jest wystąpienie łącznie trzech podstawowych elementów tej definicji: naruszenie prawa, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje choćby potencjalną szkodę finansową w budżecie ogólnym UE. Należy jeszcze raz wyraźnie wskazać, że poza niewywiązaniem się z procedur obowiązujących w ramach RPO WZ do których stosowania Beneficjent się zobowiązał, dopuścił się on również naruszenia przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a mianowicie art. 44 ust. 3 ufp (zgodnie z § 11 ust. 3 pkt 1 umowy o dofinansowanie, w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych Beneficjent winien stosować zapisy ufp), który stanowi, że wydatki publiczne powinny być dokonywane: w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad: uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów, optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów; w sposób umożliwiający terminową realizację zadań; w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań.

Jednocześnie w tym miejscu należy dodać, iż ustalenie wystąpienia w sprawie nieprawidłowości poczyniono, z uwzględnieniem faktu, iż jednym z elementów definicji nieprawidłowości jest wystąpienie szkody (choćby potencjalnej) w budżecie ogólnym UE. Szkada w budżecie UE określona została na dwa sposoby, jako szkoda rzeczywista, poprzez którą należy rozumieć środki Wspólnoty, które zostały już nieprawidłowo wypłacone Beneficjentowi, oraz szkoda potencjalna, na którą składają się środki Wspólnoty, które mogłyby zostać nieprawidłowo wypłacone Beneficjentowi, gdyby nieprawidłowość nie została wykryta. Mając na uwadze, iż Beneficjent dopuścił się naruszenia zapisów zarówno umownych, jak i prawa powszechnie obowiązującego, a jednocześnie fakt, że budżet ogólny UE poniósł już szkodę finansując wydatki które nie powinny być finansowane w związku z naruszeniem przez Beneficjenta procedur obowiązujących w ramach RPO WZ, należy stwierdzić iż w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z wystąpieniem szkody rzeczywistej. Wykazanie naruszenia prawa, które doprowadziło do uszczerpkienia środków unijnych jest wystarczającą przesłanką do żądania zwrotu dofinansowania.

Zgodnie z zapisami wniosku o dofinansowanie, projekt zakładał przede wszystkim przyspieszenie rozwoju firmy poprzez inwestycje w środki trwałe i wartości niematerialne i prawne, pozwalające na wdrożenie innowacyjnej technologii, a tym samym poprawę pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstwa na rynku. Powyższy cel główny miał zostać osiągnięty przez realizację czterech celów szczegółowych, w tym:

- pozyskanie nowych odbiorców dzięki unowocześnieniu i dywersyfikacji oferty o 4 nowe innowacyjne usługi dla dużych firm (usługa masowej windykacji należności, masowego zarządzania wierzytelnościami, przeprowadzania postępowań upadłościowych i naprawczych, usługa przeprowadzania fuzji i przejęć),
- osiągnięcie przewagi rynkowej nad wieloma konkurentami w branży dzięki wdrożeniu innowacyjnej technologii,
- zwiększenie potencjału rozwojowego poprzez likwidację istniejących barier rozwojowych i pozyskanie specjalistów w zakresie innowacyjnych usług (nowe miejsca pracy),
- zasadniczą zmianę sposobu świadczenia usług windykacyjnych (zautomatyzowana, w sposób elektroniczny, zamiast papierowego).

Jak wynika z treści złożonego przez Beneficjenta wniosku o dofinansowanie, osiągnięcie powyższych celów miało nastąpić poprzez wdrożenie w ramach szczecińskiego oddziału firmy specjalistycznego oprogramowania – systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi, które to wdrożenie wiązać się miało m.in. z zakupem wartości niematerialnych i prawnych, w tym w szczególności licencji do systemu zarządzania wierzytelnościami masowymi. Opisując czynniki ryzyka realizacji projektu, wśród możliwych do wystąpienia zagrożeń na etapie realizacji projektu Beneficjent wskazał m.in. możliwość wystąpienia problemu ze znalezieniem odpowiednich dostawców licencji do systemu zarządzania wierzytelnościami masowymi z uwagi na wysoki stopień skomplikowania tego typu oprogramowania i konieczność stworzenia oprogramowania na potrzeby Beneficjenta. Wśród zagrożeń projektu w okresie trwałości Beneficjent dostrzegł natomiast ryzyko rozpowszechnienia systemu przez jego dostawcę konkurentom Beneficjenta.

Zgodnie z deklaracjami Beneficjenta system, o którym mowa miał opierać się o technologię relacyjną bazy danych typu MYSQL i zawierać odpowiednie moduły funkcjonalności tj. moduł obsługi zleceń, moduł obsługi korespondencji, moduł obsługi klientów firmy windykacyjnej, moduł CRM, moduł raportowania, moduł komunikacji, moduł administracji. Oprogramowanie jakie Beneficjent planował zakupić zgodnie z opisem zawartym w Biznes Planie miało być napisane przez firmę zewnętrzną, specjalizującą się w tworzeniu tego typu rozwiązań. Efektem wdrożenia systemu, składającego się z głównego modułu CRM oraz innych modułów wspomagających procesy zarządzania danymi, miała być możliwość bezpośredniego transferu danych z systemów finansowo-księgowych partnerów biznesowych Beneficjenta do systemu zarządzania wierzytelnościami przy użyciu modułu import/eksport wchodzącego w skład pakietu dedykowanego oprogramowania (automatycznie przyjmowanie zleceń) oraz ich monitoring „on-line” przez klientów biznesowych oraz podmioty ujęte w procesach windykacyjnych poprzez przeglądarkę internetową.

We wniosku o dofinansowanie Beneficjent zastrzegł, że: „zakupi od dostawcy licencję, która zgodnie z umową licencyjną będzie miała charakter licencji wyłącznej przyznającej licencjobiorcy wyłączne prawo do wykorzystania przedmiotu licencji w zakresie określonym w umowie licencyjnej i zakazującej licencjodawcy przyznania analogicznej licencji osobom trzecim. Umowa licencyjna będzie zawierać ograniczenia w postaci zakazu jakiegokolwiek dalszego powielania materiałów licencji i dalszej odsprzedaży”. Jak wskazał Beneficjent „umowa licencyjna będzie chronić Wnioskodawcę przed zjawiskiem rozpowszechniania licencji na przedmiotowe oprogramowanie innym podmiotom”.

W tym miejscu warto dodać, iż zgodnie z art. 1 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r., Nr 60, poz. 631 tekst jednolity ze zm.), przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiejkolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). Za utwory będące przedmiotem prawa autorskiego należy przy tym w szczególności uznawać wyrażone słowem, symbolami matematycznymi lub znakami graficznymi utwory literackie, publicystyczne, naukowe, kartograficzne, a także programy komputerowe. Zasadą wynikającą z art. 8 w/w ustawy jest to, że prawa autorskie do utworu przysługują jego twórcy. Oznacza to, że poza osobistymi prawami do utworu, twórca przysługuje również wyłączne prawo do korzystania z utworu, rozporządzania nim na wszystkich polach eksploatacji oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu. Twórca może udzielić upoważnienia do korzystania z utworu na wymienionych w umowie polach eksploatacji z określeniem zakresu, miejsca i czasu tego korzystania (art. 67 ust. 1 w/w ustawy). Co istotne, zgodnie z art. 67 ust. 3 w/w ustawy, jeżeli umowa nie zastrzega wyłączności korzystania z utworu w określony sposób (licencja wyłączna), udzielenie licencji nie ogranicza udzielenia przez twórcę upoważnienia innym osobom do korzystania z utworu na tym samym polu eksploatacji (licencja niewyłączna).

Mając na uwadze zastrzeżenia przedstawione przez Beneficjenta, przede wszystkim w pismach z dnia 14.10.2013 r. oraz dnia 31.01.2014 r., jak i opiniach CPiTT UZ, odnośnie ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r., zasadnym będzie zaprezentowanie poniżej w jaki sposób ekspert w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. odniósł się do zastrzeżeń Beneficjenta, co pozwoli na ich ocenę przez organ i poczynienie istotnych dla sprawy ustaleń. Należy pamiętać, iż stosownie do brzmienia art. 84 kpa, organ administracji publicznej może zwrócić się do biegłego lub biegłych o wydanie opinii, gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne. Jednocześnie to organ na podstawie całokształtu materiału dowodowego ocenia czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 kpa). Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego (zwanego dalej: NSA) z dnia 05.03.2002 r. (sygn. akt I SA 1978/00), opinia biegłego nie wiąże organu administracji, który jest obowiązany poddać ją swej ocenie jak każdy dowód, gdyż to organ – nie zaś biegły – rozstrzyga sprawę. Organ ma prawo i obowiązek zbadać czy przedstawiona opinia biegłego jest zupełna, logiczna i wiarygodna – wyrok WSA z dnia 01.06.2006 r. (sygn. akt IV SA/Wa 440/06).

W związku z powyższym należy wskazać, iż ekspert powołany przez organ, na wniosek Beneficjenta, odnosząc się do opinii wydanych przez CPiTT UZ we fragmencie dotyczącym stwierdzenia, iż Beneficjent nabył w ramach projektu oprogramowanie na prawach licencji wyłącznej, wyjaśnił w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r., iż do czasu zdania ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r. nie mógł mieć wglądu do aneksu nr 1 do umowy licencyjnej nr SOFT/01/12/2010 z dnia 01.12.2010 r., gdyż aneks ten został zawarty pomiędzy HENS Sp. z o.o. (Licencjodawca) a „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński (Licencjobiorca) dopiero w dniu 24.09.2013 r. Po zapoznaniu się z uzupełnioną dokumentacją dotyczącą projektu pn. „Wdrożenie systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi przez firmę ODFP Grzegorz Szafiński”, ekspert wskazał, iż z punktu prawnego Beneficjent nabył licencję na prawach licencji wyłącznej. Jak podał, kwestię licencji wyłącznej lub niewyłącznej reguluje umowa licencyjna. A umowa w przypadku Beneficjenta była zawarta z HENS Sp. z o.o. i jak wskazał ekspert nie dysponuje on dowodami na to, że w/w Spółka udostępniła czy też nie podmiotom trzecim system jaki sprzedawała Beneficjentowi. Nadto ekspert dodał, iż nie może również stwierdzić, w oparciu o jakie licencje (wyłączne czy niewyłączne) twórca systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi nabył poszczególne moduły, z których się on składa, z uwagi na brak podstaw prawnych zezwalających na wgląd w dokumentację zakupową Licencjodawcy. Dystrybutorzy modułów ściśle formułują w umowie licencyjnej na jakich prawach odbywa się odstąpienie produktu.

Nadto ekspert powołany przez organ zanegował w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. niepowtarzalność zainstalowanego u Beneficjenta systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi, polemizując w tym zakresie ze stwierdzeniem zawartym w treści opinii CPiTT UZ, iż „badany system uwzględnia specyficzne założenia i wymagania jakie zostały narzucone przez inwestora w procesie zamawiania, wobec czego jest to system dedykowany tylko i wyłącznie Beneficjentowi”, co według opiniodawców daje podstawy do uznania systemu za niepowtarzalny. Ekspert powołany przez organ negując niepowtarzalność systemu wskazał na dostępność na rynku systemu komercyjnego oferowanego przez PIVOTAL Sp. z o.o. pn. CDC Smart Client Framework „PIVOTAL CRM Windykacja”, co oznacza iż Beneficjent nie wywiązał się z zapisu o niedostępności licencji dla podmiotów zewnętrznych zawartej w dokumentacji wniosku o dofinansowanie. System klasy ERP wdrożony w ramach projektu, aby był niepowtarzalny musi spełniać wymogi założone w projekcie, a takowych, jak wskazał ekspert, na dzień czynności kontrolnych nie spełniał. Należy dodać, że jak podał ekspert pod pojęciem niepowtarzalności systemu kryją się również autonomicznie współpracujące ze sobą moduły, stanowiące całość systemu klasy ERP. U Beneficjenta jeden z modułów, tzw. moduł F-K w trakcie czynności kontrolnych nie działał. Beneficjent nie dokonał prezentacji jego funkcjonalności, wyjaśniając, iż za funkcję importu/eksportu danych finansowo-księgowych kontrahentów odpowiada firma zewnętrzna, wykonując te czynności „zdalnie w godzinach nocnych”. W związku z powyższym, system niespełniający wszystkich wymogów założonych w projekcie Beneficjenta, nie może mieć charakteru niepowtarzalności.

W tym miejscu warto dodać, iż jak wyjaśnił ekspert, przez pojęcie moduł F-K w systemie do zarządzania wierzycelnościami masowymi należy rozumieć funkcjonalność polegającą na wymianie danych (import-eksport) pomiędzy systemem a dowolną aplikacją finansowo-księgową. W toku czynności kontrolnych ustalono, że Beneficjent posiadał jedynie aplikację F-K firmy LeGat – o nazwie Cenzus Pro Windows, utożsamioną przez Beneficjenta z modułem F-K.

Wobec powyższego ekspert, nie zgadzając się z treścią opinii CPiTT UZ, podtrzymał twierdzenie dotyczące braku modułu F-K, gdyż funkcjonalność jaka była wdrożona w firmie „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński nie działała prawidłowo, tzn. nie funkcjonowała ona samoczynnie bez udziału podmiotów zewnętrznych. Należy zaznaczyć, iż ekspert oparł swoje stanowisko o wyniki przeprowadzonych w roku 2012 czynności kontrolnych na miejscu realizacji projektu podczas, gdy opinie CPiTT UZ zostały sporządzone po upływie roku od tego momentu. Upływ czasu mógł zaowocować wieloma zmianami, które w znaczny sposób mogły rzutować na prawidłową funkcjonalność systemu, a tym samym stanowisko wyrażone w treści opinii CPiTT UZ. Jeszcze raz należy podkreślić, iż sporządzający opinie CPiTT UZ nie znał stanu wyjściowego „systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi”, poddanego kontroli przez IZ RPO WZ, a w każdym razie fakt ten nie znalazł odzwierciedlenia w wydanych przez CPiTT UZ opiniach.

Ekspert potwierdził, iż systemy F-K mogą mieć charakter złożony i nie muszą być bezpośrednio implementowane do aplikacji typu CRM przez firmy wykonujące systemy klasy ERP. W przypadku projektu wdrożonego przez Beneficjenta, aplikacja zwana modułem F-K miała realizować jedynie rozrachunki pomiędzy wierzycielami i dłużnikami. Powyższą funkcjonalność mogła zrealizować aplikacja zewnętrzna o prostym algorytmie działania. Firmy projektowo-programistyczne dopasowują jednakże systemy F-K w taki sposób, aby była możliwa kompatybilność oraz autonomiczna komunikacja między aplikacjami niezależnymi z systemem ERP. Aplikacje F-K miały możliwość tworzenia plików zawierających wybrane dane i przesyłania ich do innych systemów w

formie plików, np. CSV, TXT, XLS, XML, itp. Ekspert, na podstawie informacji uzyskanych w toku czynności kontrolnych, wyraził domniemanie, że import-eksport danych odbywał się poprzez zaczytanie odpowiednio przygotowanego pliku. Takiej operacji nie można było zatem, w ocenie eksperta, nazwać złożonym modułem F-K, gdyż jest to tylko pojedyncza funkcjonalność, a nie moduł mający specyfikę autonomiczną, stanowiącą integralną część systemu ERP.

W odniesieniu do użytego w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r. sformułowania, że w systemie występują dane szczątkowe ekspert wyjaśnił, iż sformułowanie powyższe dotyczyło jedynie oznaczenia miana ilości kontrahentów Beneficjenta. Ekspert potwierdził, że Beneficjent nie ma obowiązku w ramach projektu prowadzenia pełnej księgowości kontrahentów za pośrednictwem aplikacji F-K i nie wnosił zastrzeżeń do niekompletnego uzupełnienia danych finansowych kontrahentów.

Ekspert z zakresu informatyki w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r. oszacował wartość inwestycji poniesionej przez Beneficjenta na zakup urządzeń oraz oprogramowania dodatkowego na kwotę 86 714,00 zł netto +/- 30 % wartości. Ekspert zaznaczył, iż sztywne oszacowanie wartości zakupu było bardzo trudne do przeprowadzenia, w związku z faktem, iż Beneficjent rozpoczął realizację projektu w 2010 r., a ekspertyzę sporządzano w 2012 r. Taki stan utrudnił ekspertowi dobranie cen jakie odpowiadały specyfikacji urządzeń oraz oprogramowaniu nabytemu przez Beneficjenta. Stąd też, mając na uwadze znaczny postęp technologiczny w branży IT, zabieg dodania ok. 30 % do wartości obliczonej pozwolił na zwiększenie pola tolerancji wartości materialnej. W związku z tym, dokonując w poszerzonej ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. podsumowania w postaci zestawienia kosztów obliczonych przez eksperta z dodaniem wartości 30 % z kosztami jakie faktycznie poniósł Beneficjent (którego to wyraźnego podsumowania zabrakło w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r.), ekspert przychylił się do kwoty 110 064,00 zł netto jaką Beneficjent poniósł na zakup urządzeń oraz oprogramowania dodatkowego.

W związku z faktem, iż ekspertowi w treści opinii CPiTT UZ zarzucono błędne oszacowanie stawki za 1 roboczo-godzinę (w ekspertyzie z dnia 29.10.2014 r. ustalono koszt 1 roboczo-godziny na kwotę 150,00 zł) dla grupy specjalistów z zakresu projektowo-programistycznego, powołując się na fakt, iż do stworzenia systemu jaki wdrożył Beneficjent potrzebny jest zespół składający się z min. 10 specjalistów, ekspert w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. ponownie odniósł się do tej kwestii. Ekspert potwierdził, iż przy złożoności systemów kategorii ERP nie wystarczy kilku specjalistów, lecz cały zespół składający się m.in. z menadżera projektu, analityka, programisty/projektanta, testera oprogramowania. Tego typu aplikacje wymagają wiedzy z różnych zagadnień programistyczny oraz znajomości budowania algorytmów, tj. przygotowania tzw. szkieletu aplikacji.

Opiniujący z CPiTT UZ powołując się na weryfikację kwoty w odniesieniu do jednej firmy świadczącej usługi programistyczne z Zielonej Góry, bez przedstawienia źródła, założył stawkę w przedziale od 4 000,00 zł do 6 000,00 zł za 1 roboczo-godzinę (stawka biegłego księgowego – taki specjalista może jedynie nadzorować tworzenie projektu systemu ERP od strony merytorycznej, czas jego pracy nie jest wliczany do ostatecznej wartości aplikacji), co jak wskazuje ekspert mogłoby dać wynagrodzenie statystycznemu projektantowi/programiście na poziomie ok. 640 000,00 zł do 960 000,00 zł miesięcznie. Takie stawki w Polsce można uznać za realne głównie w przypadku prezesów zarządu wielkich korporacji. Ekspert wskazał, że przy wycenie jakichkolwiek usług w branży IT nie bierze się pod uwagę ilości osób jakie pracują nad danym projektem, a ilość godzin jaka jest potrzebna do wytworzenia danego produktu, co po przemnożeniu przez stawkę roboczo-godziny daje wartość końcową.

Ekspert przedstawił szczegółowe dane źródłowe dot. danych o zarobkach w firmach działających w branży projektowo-programistycznej. Następnie powołując się na w/w źródła oraz na ofertę Prolan Sp. z o.o. dot. dostawy i wdrożenia systemu zarządzającego wierzycielkami masowymi dołączoną do ekspertyzy uzupełniającej, ekspert podjął się ponownego wyliczenia uśrednionej stawki, jaką można przyjąć przy realizacji projektu o funkcjonalności identycznej jak w przypadku systemu do zarządzania wierzycielkami masowymi Beneficjenta.

Wyliczenie stawki 1 roboczo-godziny przy tworzeniu systemu klasy ERP przedstawiono w następujący sposób: 400 000,00 zł netto (wartość systemu ERP stworzonego przez firmę Prolan Sp. z o.o.) = 160 roboczo-godzin (średni wymiar czasu pracy przypadający na 1 miesiąc) x ok. 8 miesięcy (okres jaki był potrzebny na wykonanie wstępnego projektu po wdrożeniu gotowego produktu) = 1 280 roboczo-godzin (wartość uzyskana z iloczynu uśrednionego wymiaru pracy jaki przypada na jeden miesiąc oraz z okresu jaki był potrzebny Prolan Sp. z o.o. na stworzenie systemu o takim samym zakresie funkcjonalności co wdrożony w firmie „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński), co dało kwotę ok. 312,50 zł netto za 1 roboczo-godzinę.

Przyjmując, że do stworzenia oprogramowania klasy ERP jakie zostało wdrożone w firmie „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński w ramach projektu, potrzebna byłaby grupa co najmniej 12 osób, z uwzględnieniem wysokości wynagrodzeń w branży projektowo-programistycznej, które przedstawił ekspert w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r., łączne miesięczne wynagrodzenie to kwota 109 895,00 zł brutto, a zatem 9 158,00 zł brutto na osobę. Uzyskaną kwotę, tj. 9 158,00 zł brutto ekspert podzielił przez 160, czyli uśredniony wymiar czasu pracy przypadający na jeden miesiąc, co dało kwotę 57,23 zł brutto za 1 roboczo-godzinę przepracowaną w jednym miesiącu przez zespół specjalistów. Jak wynika z obliczeń można zatem przyjąć stawkę dla specjalisty z branży projektowo-programistycznej w wysokości ok. 60,00 zł brutto za 1 roboczo-godzinę.

Przedstawione powyżej wyliczenia eksperta obrazują, że stawki za 1 roboczo-godzinę mogą oscylować w przedziale od 60,00 zł do ok. 350,00 zł netto. Wobec powyższego, przyjęcie w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r. stawki na poziomie 150,00 zł netto nie było błędem. Przyjęta stawka mieściła się w oszacowanym przedziale. Nawet gdyby przyjąć stawkę o 100 % wyższą od założonej – 300,00 zł netto, to jak wskazał ekspert nie zmienia to faktu, że koszt całego systemu wdrożonego u Beneficjenta jest nadal zawyżony, co potwierdzają przedstawione w dalszej części decyzji obliczenia.

Sporządzając ekspertyzę uzupełniającą z dnia 07.07.2014 r. ekspert, powołany na wniosek Beneficjenta przez organ, dokonał powtórnej analizy wartości systemu informatycznego typu ERP wdrożonego w ramach projektu w firmie „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński. Ekspert przyjął następujący czas realizacji:

- I etap – przygotowanie projektu, wykonanie gotowego systemu produkcyjnego (1 330 roboczo-godzin – ok. 8,5 miesiąca) oraz
- II etap – testowanie systemu w środowisku produkcyjnym u klienta, jak również dokonanie poprawek błędów wynikłych podczas użytkowania (290 roboczo-godzin – ok. 2 miesiące).

Czas jaki potrzebny jest do zrealizowania systemu klasy ERP wedle wskazania eksperta to ok. 10 miesięcy (ekspert przyjął wydłużony okres dla systemu tworzonego od podstaw). Dla systemu klasy ERP budowanego z istniejących modułów można przyjąć, według wskazania eksperta, okres 8 miesięcy (czas jaki potrzebny był firmie HENS Sp. z o.o. do zrealizowania projektu u Beneficjenta). Jest on według eksperta dopuszczalny, gdyż nie ma potrzeby tworzenia poszczególnych modułów od podstaw, co wpływa na skrócenie czasu jaki jest wymagany do skompilowania ze sobą dostępnych materiałów w kompletnie działający produkt.

Aby rozwiązać wszelkie wątpliwości związane z oszacowaniem wartości intelektualnej (materialnej) systemów klasy ERP, ekspert wystosował zapytanie ofertowe do kilku firm działających w branży projektowo-programistycznej. W odpowiedzi ekspert otrzymał gotową wycenę w postaci ofert zakupowych. Jak wskazano w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r., zarówno z kalkulacji eksperta, jak również z oszacowania przez PROLAN Sp. z o.o. (która przedstawiła swoją ofertę w odpowiedzi na zapytanie eksperta), wartości te są zbliżone i oscylują w granicach kwoty 500 000,00 zł netto, co za tym idzie kwotę tą można przyjąć jako wyznacznik stanowiący cenę zakupu systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi wdrożonego przez firmę „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński. Oferta PROLAN Sp. z o.o. stanowi również potwierdzenie słuszności wskazanego przez eksperta wymiaru godzin.

W ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r. wyceniono wartość projektu na kwotę 192 000,00 zł netto (okres od zaprojektowania aplikacji po stworzenie wersji finalnej ok. 1 120 roboczo-godzin – 7 miesięcy) + (ok. 160 roboczo-godzin – 1 miesięczny okres stanowiący wdrożenie gotowego produktu u klienta i jego testowanie z wykonaniem poprawek), co dało łączną wartość 8 miesięcy, posilkując się danymi dostępnymi na rynku lokalnym. Po zapoznaniu się z ofertami przedłożonymi w drodze zapytania, a także po konsultacjach z firmami specjalizującymi się w dziedzinie pisania systemów klasy ERP, w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. ekspert wskazał, że można przychylić się do wydłużenia do 10 miesięcy czasu potrzebnego na zbudowanie w pełni funkcjonalnego i autonomicznego programu spełniającego warunki założone przez Beneficjenta. Ekspert wskazał, że nawet przy zwiększeniu stawki 1 roboczo-godziny do wartości 300,00 zł, należy podtrzymać stanowisko o zawyżeniu wydatków poniesionych przez Beneficjenta na realizację systemu klasy ERP. Nadto dodał, że przyjęcie okresu 8 miesięcy dla pełnego wdrożenia systemu u Beneficjenta przekłada się na kwotę 384 000,00 zł (160 roboczo-godzin x 8 miesięcy = 1 280 roboczo-godzin x 300,00 zł/1 roboczo-godzina = 384 000,00 zł). Porównując tą wartość do systemu klasy ERP zbudowanego od podstaw, tj. 496 000,00 zł, daje to różnicę 112 000,00 zł, co stanowi ok. 24 % w/w kwoty. Wedle eksperta można więc zatem przyjąć, iż obniżenie okresu o 2 miesiące nie ma bardzo dużego wpływu na kwotę końcową produktu zarówno pisanego od podstaw lub skompilowanego z dostępnych na rynku gotowych modułów. Na marginesie należy dodać, iż czas tworzenia systemu jest kwestią umowną i o ile nie przekłada się on na koszty to o tyle nie ma to

większego znaczenia. Ekspert biorąc pod uwagę okres 10 miesięcy, o których mowa powyżej, przyjął ogólnie uznawaną na rynku informatycznym normę (średnią) na wykonanie zadania. Wydaje się, że w przypadku kompilowania gotowych modułów w kompletną aplikację, czas jaki na to przedsięwzięcie należy poświęcić powinien być krótszy od czasu jaki będzie potrzebny na stworzenie jej od podstaw, jednakże może pojawić się szereg czynników, począwszy od ilości osób pracujących nad projektem a skończywszy na czasie pracy poświęconym w ciągu dnia, które rzutują na jego wydłużenie, bądź skrócenie.

Ponadto z zestawienia przedstawionego w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. wynika, iż koszt realizacji systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi został przez Beneficjenta przeszacowany. Ekspert uznał kwotę ok. 500 000,00 zł netto za wystarczającą na zakup systemu z licencją wyłączną, która spełnia wszystkie funkcjonalności założone w projekcie nr WND-RPZP.01.01.01-32-255/09. Prawdliwość wyliczenia poparta została odpowiedzią na zapytania ofertowe wystosowane przez eksperta. Jak podał ekspert, podsumowując kalkulację całego systemu oraz sprzętu i oprogramowania dodatkowego, koszt całego przedsięwzięcia w 2011 r. nie powinien przekroczyć kwoty ok. 610 000,00 zł netto.

Odnosząc się do zarzutu zawartego w treści opinii CPiTT UZ jakoby ekspert wydając ekspertyzę z dnia 29.10.2012 r. nie wziął pod uwagę, iż przedmiotem zakupu Beneficjenta był system złożony ze zintegrowanych modułów oraz faktu, iż nie można zakupić od jednego dostawcy systemu, który zawiera w sobie zintegrowane moduły, ekspert na podstawie posiadanej wiedzy i doświadczenia stwierdził w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r., iż można przygotować moduł bądź aplikację, które będą realizowały zadania finansowo-księgowo, stanowiąc tym samym integralną część całego systemu typu ERP. Zlecając stworzenie aplikacji pod zamówienie indywidualne klienta firmy programistyczne są w stanie taki warunek spełnić zakładając, że aplikacja finansowo-księgowa nie będzie miała struktury złożonej i będzie jedynie gromadziła podstawowe dane rozrachunkowe.

Jak wskazano w treści opinii CPiTT UZ wszystkie funkcjonalności systemu Beneficjenta działają poprawnie. Nieprzedłożenie ekspertowi dokumentu o przeprowadzeniu testów, nie może być w ocenie opiniującego podstawą do uznania, że cały system działa nieprawidłowo, zaś dodatkowym dowodem na wykonanie testów są protokoły odbioru systemu. Ustosunkowując się w tym zakresie do treści opinii CPiTT UZ, ekspert w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. stwierdził, że dokumentację odbioru końcowego można prawnie uznać za potwierdzenie prawidłowości działania systemu, nie mniej jednak nie stanowi ona o poprawności działania systemu w trakcie jego eksploatacji produkcyjnej.

W treści opinii CPiTT UZ potwierdzono, że zgodnie z zapisami wniosku o dofinansowanie określającymi założenia systemu miał on być oparty na technologii relacyjnej bazy MySQL, podczas gdy badany system jest oparty na technologii MS SQL. Opiniujący podkreślił jednak, że wybrana technologia zawiera wszystkie właściwości użytkowe bazy MySQL, w związku z czym nie ma raczej znaczenia jaki system został wybrany. Porównując funkcjonalności w/w baz danych, ekspert przywołał w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. w pierwszej kolejności definicje obydwu systemów. I tak jak podano przez MS SQL należy rozumieć system zarządzania bazą danych, wspierany i rozpowszechniany przez korporację Microsoft. Jest to główny produkt bazodanowy tej firmy, który charakteryzuje się tym, iż jako język zapytań używany jest przede wszystkim Transact-SQL, który stanowi rozwinięcie standardu ANSI/ISO. Ten system bazodanowy może pracować tylko w środowisku operacyjnym firmy Microsoft. Z kolei MySQL (obecnie projekt rozwijany przez firmę ORACLE) to system zarządzania relacyjnymi bazami danych oparty o licencję freesoftware. System może pracować zarówno w środowisku operacyjnym firmy Microsoft oraz w środowisku UNIX/LINUX. Obydwa silniki bazodanowe posiadają zbliżone do siebie właściwości użytkowe, zaś wybór ich rodzaju uwarunkowane jest od doświadczenia danej firmy z ich działaniem ze szczególnym uwzględnieniem stabilności pracy. Zgodnie ze wskazaniem eksperta, odstąpienie Beneficjenta od zapisów zawartych we wniosku o dofinansowanie określających założenia systemu opartego na technologii relacyjnej bazy MySQL, generuje dodatkowe koszty w kwocie ok. 6 000,00 zł (zakup systemu operacyjnego MS Windows Server 2008 R2 Standard – środowisko użyte przez Beneficjenta – koszt ok. 4 000,00 zł netto + licencje CAL na urządzenie 20 szt. – koszt. ok. 2 000,00 zł netto = ok. 6 000,00 zł netto). Gdyby system był oparty o silnik bazodanowy MySQL, a nie jak w przypadku Beneficjenta MS SQL można byłoby powyższą kwotę zaoszczędzić, gdyż nie trzeba byłoby dokonywać zakupu środowiska wytworzonego przez firmę Microsoft, a zatem różnica ta ma znaczenie z punktu widzenia finansowania projektu.

Ustosunkowując się szczegółowo do postawionych przez Beneficjenta w piśmie z dnia 31.01.2014 r. zarzutów i wątpliwości względem treści ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r., ekspert w odniesieniu to pytania czy wskazując na dostępności na rynku adekwatnego oprogramowania wziął pod uwagę, iż system zakupiony przez Beneficjenta w sposób unikalny łączy w sobie różne moduły,

których integracja w jeden system stanowi dopiero o niepowtarzalności systemu (gdyż tworzy nową jakość tj. nieistniejący na rynku system) podał, że każdy system nie tylko klasy ERP pisany pod konkretne zamówienie zleciennodawcy jest innowacyjny, gdyż zawiera unikalne funkcje zespolone i działające jako nierozłączna całość niedostępna w wersji komercyjnej. W przypadku systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi owa innowacyjność miała polegać na niepowtarzalności algorytmu działania powiązanych ze sobą modułów działających jako jeden nierozłączny i autonomiczny system. Ekspert nie zgodził się z treścią opinii CPiTT UZ dotyczącą pozytywnego uzasadnienia innowacyjności systemu. Ekspert stwierdzenie to motywował faktem, iż w chwili zbierania ofert konkurencyjnych przez Beneficjenta istniały systemy spełniające wszystkie założenia ujęte w projekcie, tj. zawierały one wszystkie moduły (moduł obsługi zleceń, moduł obsługi korespondencji, moduł obsługi klientów firmy windykacyjnej, moduł CRM, moduł raportowania, moduł komunikacji, moduł administracji) tworzące w połączeniu ze sobą spójny i autonomicznie działający produkt. Przykładem takiego projektu jest aplikacja CDC Smart Client Framework „PIVOTAL CRM Windykacja”, która była dostępna w trakcie zbierania ofert przez Beneficjenta.

Warto dodać, iż ekspert kontaktował się z przedstawicielem firmy Pivotal Polska Sp. z o.o. i uzyskał od niego potwierdzenie, iż produkt o nazwie „PIVOTAL CRM Windykacja” zawiera wszystkie moduły jakie założył Beneficjent w swoim projekcie. System ten realizuje również takie funkcje jak import-eksport do programu F-K oraz ma zaimplementowany moduł Call Center, który może współpracować z cyfrowymi centralami telefonicznymi różnych producentów, realizując funkcje telemarketingu. Produkt firmy Pivotal Polska Sp. z o.o. posiada również platformę on-line pełniącą rolę portalu dostępowego dla kontrahentów. Ekspert zwrócił się również z zapytaniem dotyczącym kosztów budowy takiego systemu i w odpowiedzi otrzymał wycenę wstępną opiewającą na kwotę ok. 400 000,00 zł netto. Przedstawiciel w/w firmy zapewnił również, iż system posiadający wszystkie cechy ujęte w zapytaniu ofertowym nie powinien przekroczyć kwoty ok. 500 000,00 zł netto przy finalnym zakończeniu wdrożenia. Wycena zawierała wszystkie funkcjonalności wymienione przez Beneficjenta w jego projekcie. System firmy Pivotal Polska Sp. z o.o. oparty był również o licencję wyłączną i był wyceniony dla 20 osób, które pełniły rolę użytkowników końcowych tzn. mogły nim zarządzać, logować się do systemu z poziomu grup dostępowych (np. jako administratorzy systemu lub pracownicy). Co do ilości kontrahentów zapisanych w bazie, jak również korzystających z portalu www wartość jest nieograniczona. Nadmienić należy, iż jak wskazał ekspert niemożliwym było załączenie w/w wyceny do ekspertyzy uzupełniającej, gdyż zawierała ona klauzulę opartą o zasadę poufności.

Mając na względzie powyższe należy uznać, iż ekspert odniósł się do postawionego przez Beneficjenta w piśmie z dnia 31.01.2014 r. pytania czy program przywołany przez eksperta, a oferowany przez firmę Pivotal Sp. z o.o., oferuje wszystkie funkcjonalności systemu zamówionego przez Beneficjenta przejawiające się w zainstalowanych w nim modułach, a w szczególności w zakresie integracji tych modułów w ten sposób, aby możliwe było automatyczne dekretowanie na kontaktach księgowych, zaś informacje z systemu FK i Call Center miały by mieć swoje odwzorowanie w module CRM i na odwrót.

Odpowiadając na pytanie zawarte w piśmie z dnia 31.01.2014 r. czy ostateczne wykazanie przez Beneficjenta wyłącznego charakteru zakupionej licencji winno mieć wpływ na wnioski końcowe sporządzonej przez niego ekspertyzy, ekspert wskazał, że posiadanie licencji wyłącznej nie świadczy o niepowtarzalności systemu. Gwarantuje ona jedynie możliwość korzystania z systemu tylko i wyłącznie przez firmę, która nabyła system oparty na w/w licencji. Ponadto ekspert wskazał, że nawet gdyby wyłączny charakter licencji został udokumentowany (aneks nr 1 do umowy licencyjnej SOFT/01/12/2010) w 2011 r. to okoliczność ta nie miałaby wpływu na wnioski końcowe ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r. Zdaniem eksperta zawarty w aneksie do umowy licencyjnej SOFT/01/12/2010 zapis: „Licencja udzielona została na czas nieoznaczony. Celem zawarcia umowy, było udzielenie Licencjobiorcy przez Licencjodawcę, nieograniczonej w czasie licencji na korzystanie z Programu, na zasadzie wyłączności” stanowi o formalnym nabyciu licencji wyłącznej. Biegły nadmieniał, iż utwór tj. system klasy ERP został nabyty od firmy HENS Sp. z o.o., a nie od firmy PIVOTAL Sp. z o.o., bądź innych firm, tj. dystrybutorów poszczególnych modułów, zatem to firma HENS Sp. z o.o. udzieliła takowej licencji. Mając na uwadze dostępność oprogramowania zakupionego przez Beneficjenta na rynku, ekspert opierając się o odpowiedź udzieloną przez przedstawiciela firmy PIVOTAL Sp. z o.o. potwierdził, iż na etapie zbierania ofert przez Beneficjenta, tj. w 2010 r. istniało oprogramowanie o nazwie „Pivotal CRM Windykacja” posiadające takie same funkcjonalności. Ponadto ekspert podkreślił, iż produkt nabyty przez firmę „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński nie został objęty ochroną patentową, a jedynie umową licencyjną opartą o ustawę o prawie autorskim.

Ekspert w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. dodał, że o charakterze licencji nie stanowi również zapis o posiadaniu przez Licencjobiorcę zabezpieczeń utworu w postaci kodu lub

klucza sprzętowego, bądź pliku. Niektóre firmy tworzące drogie systemy pisane pod zamówienie, chcąc ochronić swój utwór przed rozpowszechnianiem dla podmiotów nieobjętych umową zabezpieczają je w/w metodami. Fakt ten jednak nie stanowi o tym czy aplikacja ma charakter wyłączny czy też nie. Takie zabezpieczenia mają na celu ochronę kodu źródłowego oprogramowania i stanowią barierę przed kopiowaniem oraz ich rozpowszechnianiem. Zgodnie z sugestią eksperta, w umowie licencyjnej Beneficjenta wskazane byłoby umieścić zapis o sposobności ochrony programu np. kluczem licencyjnym itp., co przyczyniłoby się do zabezpieczenia fizycznego, a nie tylko prawnego (wynikającego z zapisów zawartych zarówno w umowie licencyjnej, jak i aneksie do tejże umowy) całego systemu przez wykonawcę, tj. firmę HENS Sp. z o.o. System wdrożony przez firmę „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński posiadał jedynie zapisane w aplikacji sformułowanie „Licensed to ....”, co według eksperta stanowiło wskazanie na licencję przypisaną jedynie do danego użytkownika. Ekspert nadmienił również, iż licencjonowanie dla użytkowników ma postać skończoną, tj. firmy tworzące systemy, np. klasy ERP w umowie licencyjnej sztywno określają liczbę dostępową, a zwiększenie jej wiąże się z dodatkową odpłatnością. Kwestię zaś licencji wyłącznej i niewyłącznej reguluje ustawa o prawie autorskim. Z przedłożonej w sprawie dokumentacji wynika, zdaniem eksperta, iż firma HENS Sp. z o.o. udzieliła wyłącznej licencji na użytkowanie systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi Beneficjentowi. Zapisy w umowie licencyjnej czynią Licencjodawcę jedynym prawnym właścicielem systemu. Zdaniem eksperta firma HENS Sp. z o.o. powinna legitymować się wszystkimi umowami zakupowymi na poszczególne moduły, gdyż tylko taki stan prawny pozwala na dalszą odsprzedaż w postaci ujednoliconego systemu. Braki umów licencyjnych w firmie HENS Sp. z o.o. mogłyby przyczynić się do wystosowania odpowiednich sankcji prawnych ze strony dystrybutorów poszczególnych modułów.

Jak podał ekspert, produkty takie jak CDC Framework i Cenzus Pro są udostępnione na rynku jako aplikacje masowe. Twórca systemu zakupił w/w moduły i skompilował je w jednolity system z zapisem o licencji wyłącznej. Według eksperta nie stanowi to naruszenia postulatu o wyłączności użytkowania produktu przez Beneficjenta, gdyż każda z nich tworzy jeden produkt objęty umową licencyjną. Co do poszczególnych modułów ekspert nie był w stanie stwierdzić o ich prawnych aspektach licencjonowania z uwagi na brak dostępu do ich umów zakupowych.

Beneficjent w piśmie z dnia 31.01.2014 r. zwrócił się z wnioskiem o podanie przez eksperta źródeł na podstawie których ekspert ustalił koszt 1 roboczo-godziny na kwotę 150,00 zł w kontekście zastosowanej zasady konkurencyjności i wynikającego z niej zapytania ofertowego Beneficjenta. W ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. ekspert podał, iż kwota 150,00 zł netto podana w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r. jako stawka 1 roboczo-godziny przy tworzeniu systemu klasy ERP została uśredniona na podstawie przedziału cenowego od 60,00 do 320,00 zł za 1 roboczo-godzinę obowiązującą na rynku z branży programistyczno-projektowej w latach 2011-2012. Szczegółowe wyjaśnienia w tym zakresie zostały już przedstawione.

Beneficjent zwrócił się także z zapytaniem na jakiej podstawie ekspert założył konieczność stworzenia dla Beneficjenta kompletnie nowego oprogramowania (stworzenia go od podstaw) przy jednoczesnym kwestionowaniu dopuszczalności kompilacji dostępnych modułów w jeden sprawny system informatyczny. Jak wskazano w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r., przyjmując założenie Beneficjenta o niepowtarzalności systemu należy przyjąć, że ów system powinien być stworzony od podstaw, a nie bazować na ogólnie dostępnych systemach. Ekspert wskazał, że dopuszcza kompilację dostępnych modułów na rynku w jeden sprawny system informatyczny, przy założeniu oszacowania projektu na poziomie kwoty ok. 500 000,00 zł netto. Tak wysokie koszty poniesione przez Beneficjenta na zakup „systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi” powinny, jak podał ekspert, odzwierciedlać niepowtarzalny charakter systemu rozumiany jako coś do tej pory niedostępne na rynku – stworzone od podstaw.

Kwestia zasilenia modułu F-K szczegółowymi danymi, która to okoliczność wynika z braku obowiązku prowadzenia przez Beneficjenta pełnej księgowości również była przedmiotem rozważań eksperta w przedstawionej organowi poszerzonej ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. Tym nie mniej kwestia ta została już szerzej przedstawiona w przedmiotowej decyzji przy okazji zaprezentowania polemiki eksperta z treścią opinii CPITT UZ w tym zakresie, w związku z czym ponowne odniesienie się do tej kwestii nie jest wymagane.

Z kolei w odpowiedzi na zapytanie Beneficjenta sformułowane w piśmie z dnia 31.01.2014 r. na jakiej podstawie ekspert przyjął, że moduł F-K ma być częścią modułu CRM, skoro istotą modułu CRM jest zarządzanie relacjami z klientami, a przede wszystkim ewidencjonowanie kontaktów z klientem oraz czynności wykonanych w jego sprawie, zaś istotą modułu F-K (finansowo-księgowego) jest ewidencjonowanie zdarzeń gospodarczych w ujęciu rachunkowo-księgowym, ekspert sprecyzował, iż moduł F-K nie jest częścią modułu CRM, lecz całego systemu ERP,

tj. systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi. Moduł CRM ma za zadanie realizację zarządzania relacjami z klientami.

Ekspert w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. podał, iż przyjęcie przez niego pierwotnie (tj. przy sporządzaniu ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r.), że system zakupiony przez Beneficjenta nie ma możliwości importu/eksportu danych, opierało się na podstawie braku zaprezentowania w/w funkcjonalności przez Beneficjenta w trakcie czynności kontrolnych w 2012 r. i wyjaśnił, że zajmuje się tym firma zewnętrzna, a nie bezpośrednio sam system jak zostało to założone w projekcie o dofinansowanie. Tym samym ekspert ustosunkował się do zapytania Beneficjenta dotyczącego podstawy takiego wniosku.

Beneficjent poddał również w piśmie z dnia 31.01.2014 r. w wątpliwość twierdzenie, jego zdaniem, zawarte w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r., iż system przez niego zakupiony powinien legitymować się certyfikatem SSL. W ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. ekspert wyjaśnił, iż w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r. nie użyto słowa „wymagał” lecz „powinien być” oraz „wskazane jest”, tym samym zasugerował jedynie, aby system wdrożony w siedzibie firmy „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński, a w szczególności portal www był dodatkowo zabezpieczony, co pozwoliłoby lepiej zabezpieczyć transfer danych osobowych pomiędzy Beneficjentem a kontrahentami. Według ustawy o ochronie danych osobowych z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 133, poz. 883 ze zm.), każda firma, która pobiera i przesyła dane osobowe „powinna” wykorzystywać protokół SSL, ale nie musi. Zgodnie z art. 36 w/w ustawy, administrator danych ma obowiązek zabezpieczenia danych m.in. przed ich nieuprawnionym ujawnieniem zawsze, gdy istnieje możliwość przejścia przesyłanych danych przez osobę nieuprawnioną, ich nieuprawnionej zmiany, uszkodzenia lub zniszczenia. Niezbędne jest zatem zastosowanie odpowiednich zabezpieczeń, które ochronią przesyłane dane. O tym, jakie środki należy zastosować administrator danych powinien zdecydować samodzielnie. Może to być protokół szyfrowania danych SSL, jak również inne środki ochrony kryptografii czynnej, np. szyfrowanie przy użyciu poczty elektronicznej i klucza publicznego odbiorcy.

W ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. Beneficjentowi wyjaśniono również w odpowiedzi na zapytanie zawarte w piśmie z dnia 31.01.2014 r., że ekspert stwierdził niepoprawność funkcjonowania systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi na podstawie czynności kontrolnych dokonanych w siedzibie firmy „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński w 2012 r., podczas której nie zostały mu zaprezentowane funkcjonalności modułów F-K oraz Call Center. Na tej podstawie ekspert założył, iż system nie działa poprawnie. Ekspert zaznaczył, iż nie jest wykluczonym, że po okresie kontroli Beneficjent poprawił powyższe nieprawidłowości.

Na pytanie Beneficjenta dotyczące znaczenia z punktu widzenia informatycznego zastąpienia technologii relacyjnej bazy MySQL bazą MS SQL, odpowiedź została już przedstawiona w przedmiotowej decyzji przy okazji zaprezentowania polemiki eksperta z opinią CPiTT UZ w tym zakresie, w związku z czym ponowne odniesienie się do tej kwestii nie jest wymagane.

Jak już wskazywano powyżej ekspert potwierdził, że łączna wartość urządzeń i programów dodatkowych zakupiona przez Beneficjenta w ramach projektu mieści się w kalkulacji przedstawionej w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r. Tym samym potwierdzone zostało, iż kwota wydatkowana na wskazane powyżej cele jest zasadna.

Po rozważeniu zarzutów do wniosków ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r. w zakresie wyceny 1 roboczo-godziny, kwestii zintegrowania różnych modułów, w tym modułu F-K itp. ekspert podtrzymał w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. swoje stanowisko dotyczące zawyżenia kosztów poniesionych na realizację projektu przez Beneficjenta. Ekspert podkreślił, iż wyjaśnienie charakteru licencji nie rzutuje na koszty realizacji projektu. Przychylając się nawet do zwiększenia stawki za 1 roboczo-godzinę o 100 % w odniesieniu do pierwotnego założenia nie wpłynie to tak znacząco na zwiększenie kosztów realizacji całego przedsięwzięcia, ażeby osiągnęły one kwotę wskazaną przez Beneficjenta.

Mając na względzie zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz w szczególności zastrzeżenia Beneficjenta odnośnie ekspertyzy z dnia 29.10.2012 r. zawarte w pismach Beneficjenta przedstawionych na etapie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków i załączonych do tych pism opiniach CPiTT UZ, a także ekspertyzę uzupełniającą z dnia 07.07.2014 r., IZ RPO WZ (przychylając się do wniosków z ekspertyzy z dnia 07.07.2014 r.) uznała, iż system o takim samym zakresie funkcjonalności jak ten zakupiony przez Beneficjenta w ramach realizacji projektu jest oferowany w wersji komercyjnej przez inny podmiot, aniżeli ten od którego zakupu dokonał Beneficjent. Aplikacja nabyta od Hens Sp. z o.o. (Licencjodawca) na podstawie umowy nr SOFT01/12/2010 z dnia 01.12.2010 r. nie jest systemem stworzonym od podstaw pod zamówienie indywidualne, ale produktem zakupionym od podmiotu dystrybuującego go w wersji komercyjnej. W związku z powyższym, Hens Sp. z o.o. nie stworzyła autorskiego oprogramowania, ale wdrożyła istniejące już na rynku rozwiązanie. W takiej sytuacji należy podważyć argument o niepowtarzalności

oprogramowania, albowiem jest ono dostępne dla innych podmiotów (np. konkurencji Beneficjenta) w postaci komercyjnego kodu wynikowego, tj. gotowego produktu. Negując niepowtarzalność systemu należy wskazać na dostępność na rynku systemu komercyjnego oferowanego przez PIVOTAL Sp. z o.o. pn. CDC Smart Client Framework „PIVOTAL CRM Windykacja”. Pod pojęciem niepowtarzalności systemu kryją się również autonomicznie współpracujące ze sobą moduły, stanowiące całość systemu klasy ERP. U Beneficjenta jeden z modułów, tzw. moduł F-K w trakcie czynności kontrolnych nie działał (Beneficjent posiadał jedynie aplikację F-K firmy LeGat – o nazwie Cenzus Pro Windows, utożsamioną przez Beneficjenta z modułem F-K). Beneficjent nie dokonał prezentacji jego funkcjonalności, wyjaśniając, iż za funkcję importu/eksportu danych finansowo-księgowych kontrahentów odpowiada firma zewnętrzna, wykonując te czynności „zdalnie w godzinach nocnych”. W związku z powyższym, system niespełniający wszystkich wymogów założonych w projekcie Beneficjenta, nie może mieć charakteru niepowtarzalności. W tym miejscu warto dodać, że zgodnie z zapisami Wytucznych dla Wnioskodawców ubiegających się o dofinansowanie projektu w ramach RPO WZ nr konkursu RPOWZ/1.1.1/Schemat A/2009/1 z dnia 30.06.2009 r., w ramach schematu A poddziałania 1.1.1 realizowane miały być przedsięwzięcia podnoszące konkurencyjność mikroprzedsiębiorstw poprzez zwiększanie ich potencjału i zdolności inwestycyjnej. Wszystkie projekty zgłaszane przez Wnioskodawców musiały dotyczyć wprowadzanej przez nich innowacji produktowej lub procesowej.

Również o zakupie gotowego produktu może świadczyć czas realizacji zlecenia przez Hens Sp. z o.o., która według zapisu w umowie tworzyła podstawy systemu ok. 1,5 miesiąca, zgodnie z terminem wyboru oferenta tj. od dnia 21.10.2010 r. do dnia 01.12.2010 r. tj. podpisanie umowy licencyjnej (dostarczenie aplikacji od Beneficjenta miało nastąpić w ciągu 14 dni), natomiast przez pozostałe ok. 6 miesięcy wdrażała poszczególne moduły u Beneficjenta. Okres 8 miesięcy można przyjąć za dopuszczalny, gdy nie ma potrzeby tworzenia poszczególnych modułów od podstaw, co wpływa na skrócenie czasu jaki jest wymagany do skompilowania ze sobą „dostępnych materiałów” w kompletnie działający produkt. Ponadto warto wskazać na marginesie, że w systemach, które nie są tworzone w formie aplikacji „jednorazowej – pod indywidualne zamówienie” koszt rozkłada się na wielu odbiorców i jest znacznie niższy niż przy oprogramowaniu indywidualnym.

Znamiennym jest, iż Beneficjent sam potwierdził w przedkładanych w toku postępowania administracyjnego pismach, że zgodnie z zapisami wniosku o dofinansowanie określającymi założenia systemu miał on być oparty na technologii relacyjnej bazy MySQL, a tymczasem jest oparty na technologii MS SQL. Organ zgadza się z Beneficjentem co do tego, że wybrana technologia zawiera wszystkie właściwości użytkowe bazy MySQL, jednakże nie podziela zdania, że nie ma znaczenia w sprawie jaki system został wybrany. Wybór bowiem bazy MS SQL generuje dodatkowe koszty w kwocie ok. 6 000,00 zł. Wybór przy budowie systemu technologii bazy MySQL zamiast MS SQL (którą to technologię posłużył się Beneficjent) pozwoliłby na zaoszczędzenie powyższej kwoty (nie byłby potrzebny zakup środowiska wytworzonego przez firmę Microsoft).

Odnosząc się do charakteru licencji systemu do zarządzania wierzytelnościami masowymi nabytego przez Beneficjenta od firmy Hens Sp. z o.o. stanowiącego kompilację dostępnych na rynku modułów, należy wskazać, iż po zapoznaniu się przez eksperta (przy sporządzaniu uzupełnionej ekspertyzy) z przedłożonym przez Beneficjenta w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego aneksem nr 1 do umowy licencyjnej nr SOFT/01/12/2010 z dnia 01.12.2010 r., uznał on, iż Beneficjent nabył licencję na prawach licencji wyłącznej, tym samym zmieniając w tym zakresie swoją ekspertyzę z dnia 29.10.2012 r. W tym miejscu warto wskazać, iż formalnie stosownie do zapisów umowy licencyjnej istniała możliwość dokonania zmiany jej zapisów. Wynika to wprost z § 11 tej umowy, który stanowi, że wszelkie zmiany umowy, jak również jej wypowiedzenie oraz wszelkie oświadczenia składane przez Strony w związku z jej realizacją wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. W aneksie wskazano, że jego zapisy obowiązują od dnia zawarcia umowy. W preambule do aneksu do umowy Strony zgodnie oświadczyły, że licencja będąca przedmiotem umowy została udzielona na czas nieoznaczony, a celem zawarcia umowy było udzielenie Licencjodawcy przez Licencjodawcę nieograniczonej w czasie licencji na korzystanie z programu na zasadzie wyłączności. Ponadto Strony zgodnie oświadczyły, iż w treści umowy znalazła się omyłka pisarska polegająca na użyciu sformułowania licencja niewyłączna co wynikało z posłużenia się przez Licencjodawcę obowiązującym u niego wzorem umowy. Dodatkowo do umowy dołączono oświadczenie kontrahenta Beneficjenta, tj. Hens Sp. z o.o., które potwierdza, że Strony od początku obowiązywania umowy nie miały wątpliwości co do tego, że Beneficjentowi na zamawiany system będzie przysługiwała licencja wyłączna. W oświadczeniu kontrahent wskazał, iż system do zarządzania wierzytelnościami masowymi jest dedykowany tylko firmie Zamawiającego, a wskazany w umowie licencyjnej zapis o udzieleniu licencji niewyłącznej jest oczywistą omyłką pisarską. Mając na uwadze, że umowa została zawarta na czas nieoznaczony Strony mogły w każdym czasie aneksować

jej treść i nie ma znaczenia, że aneks został przedłożony dopiero na etapie postępowania administracyjnego. W tym miejscu należy dodać, iż zmiana łączącego Strony stosunku umownego, na skutek zgodnego oświadczenia woli obu Stron, winna być postrzegana w granicach swobody umów zgodnie z treścią art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121 tekst jednolity ze zm.). Zgodnie z tym przepisem zmiana jest dopuszczalna, o ile nie będzie sprzeczna z ustawą (tj. przepisami prawa powszechnie obowiązującego), właściwością (naturą) łączącego Strony stosunku, ani też zasadami współżycia społecznego.

Niezależnie od powyższego warto wskazać, iż to organ na podstawie całokształtu materiału dowodowego ocenia czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 kpa), a zatem to w jego kompetencjach leży m.in. zbadanie czy przedstawiona ekspertyza jest zupełna, logiczna i wiarygodna. W analizowanej sprawie uznanie przez eksperta wyłącznego charakteru licencji nabytej przez Beneficjenta, organ uznał za nielogiczne w obliczu jednoczesnego stwierdzenia eksperta, iż system o takim samym zakresie funkcjonalności jak ten zakupiony przez Beneficjenta w ramach realizacji projektu jest oferowany w wersji komercyjnej przez inny podmiot, aniżeli ten od którego zakupu dokonał Beneficjent. Ponadto warto przypomnieć, iż zgodnie ze wskazaniem eksperta u Beneficjenta zamiast modułu F-K, który by stanowił nieodłączną część całej aplikacji, funkcjonuje aplikacja firmy LeGat - Cenzus Pro Windows, która jest odrębnym programem realizującym zadania finansowo-księgowo i udostępniona jest na rynku masowo. Tym samym skoro, system Beneficjenta – który w założeniu miał być objęty licencją wyłączną - stanowi kompilację różnych modułów, której to czynności podjęła się firma Hens Sp. z o.o. to również prawo do korzystania z tych poszczególnych modułów powinno przysługiwać tylko i wyłącznie tej firmie. Nie można bowiem przenieść na inny podmiot więcej praw aniżeli samemu się posiada. Tymczasem jak podano powyżej, np. aplikacja firmy LeGat - Cenzus Pro Windows udostępniana jest na rynku powszechnie, a zatem nie korzysta z niej wyłącznie Beneficjent. Zatem gdy podmiot posiada jedynie niewyłączne prawo do korzystania z utworu (licencja niewyłączna) to nie może zastrzec na rzecz kolejnego podmiotu wyłączności korzystania (licencja wyłączna).

W związku z powyższym stwierdzono, że Beneficjent realizował umowę o dofinansowanie projektu w sposób sprzeczny z wnioskiem o dofinansowanie, do czego był obowiązany na mocy zapisów umowy o dofinansowanie. Wszak w § 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do realizacji projektu w oparciu o wniosek o dofinansowanie, z należytą starannością, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu, a także osiągnięcie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Zaś do zapisu § 3 ust. 3 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się realizować projekt wyłoniony do dofinansowania zgodnie z harmonogramem rzeczowo - finansowym realizacji projektu, opracowanym w oparciu o wniosek o dofinansowanie.

Jednocześnie IZ RPO WZ wskazuje, iż nie jest wymagany, aby system zakupiony przez Beneficjenta legitymował się certyfikatem SSL i nie stawia w tym zakresie Beneficjentowi zarzutu. Jedynie sugestią jest, aby system który wdrożony był w siedzibie firmy „O.D.F.P.” Grzegorz Szafiński, a w szczególności portal www był dodatkowo zabezpieczony, co pozwoliłoby dodatkowo zabezpieczyć transfer danych osobowych pomiędzy Beneficjentem a kontrahentami. O tym, jakie środki ochrony należy zastosować administrator danych powinien zdecydować samodzielnie.

Mając na uwadze, iż najpoważniejszym zarzutem postawionym Beneficjentowi jest zawyżenie kosztu całej inwestycji, należy wskazać, iż IZ RPO WZ za wystarczającą na zakup systemu z licencją wyłączną, który spełnia wszystkie funkcjonalności założone w projekcie nr WND-RPZP.01.01.01-32-255/09, uznała kwotę ok. 500 000,00 zł netto. Wyznacznik taki przyjął zarówno ekspert wydając ekspertyzę uzupełniającą z dnia 07.07.2014 r., jak i został on poparty odpowiedzią firmy PROLAN Sp. z o.o. na zapytania ofertowe wystosowane przez eksperta. IZ RPO WZ po analizie materiału dowodowego w sprawie, przychyliła się do kwoty 110 064,00 zł netto jaką Beneficjent poniósł na zakup urządzeń oraz oprogramowania dodatkowego. Podsumowując kalkulację całego systemu oraz sprzętu i oprogramowania dodatkowego, koszt całego przedsięwzięcia w 2011 r. nie powinien przekroczyć kwoty ok. 610 000,00 zł netto.

Jednocześnie organ wskazuje, że złożoność systemów kategorii ERP wymusza, aby przy ich tworzeniu współpracowało ze sobą wielu specjalistów (w tym m.in. menadżer projektu, analityk, programista/projektant, tester oprogramowania). Jednakże według IZ RPO WZ ilość osób jakie pracują nad danym projektem nie jest wyznacznikiem przy wycenie jakichkolwiek usług w branży IT. Pod uwagę brana jest ilość godzin potrzebna do wytworzenia danego produktu, co po przemnożeniu przez stawkę roboczo-godziny daje wartość końcową. Organ - mając na uwadze przedstawione w ekspertyzie uzupełniającej z dnia 07.07.2014 r. wyjaśnienia oraz dane źródłowe odnośnie wynagrodzeń w branży IT, które uznał za wiarygodne – przyjął jako właściwe stawki za 1 roboczo-

godzinę oscylujące w przedziale od 60,00 zł do ok. 350,00 zł netto. Zatem przyjęcie w ekspertyzie z dnia 29.10.2012 r. stawki na poziomie 150,00 zł netto nie było błędem. Poza tym nawet gdyby przyjąć stawkę w wysokości 300,00 zł netto (czyli o 100 % wyższą od założonej) to nadal za zawyżony należy uznać koszt całego systemu wdrożonego u Beneficjenta.

Beneficjent przedstawiając do współfinansowania wydatek w wysokości 1 551 736,00 zł w związku z nabyciem w ramach projektu systemu do zarządzania wierzycelnościami, naruszył zapis § 11 ust. 3 umowy o dofinansowanie stosownie do którego zobowiązany był do dokonywania wydatków w oparciu o ustawę o finansach publicznych w zakresie wydatkowania środków publicznych, w szczególności w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów przy jak najniższej kwocie wydatku, w sposób umożliwiający terminową realizację zadań projektu i w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań. Obowiązek wyrażony w § 11 umowy o dofinansowanie zawarto również w Wytocznych obowiązujących w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.1/schemat A/2009/1, które oprócz stosowania w/w zasad obowiązywały Beneficjenta do realizacji projektu z należytą starannością, ponoszenia wydatków celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach Programu. Również według art. 44 ust. 3 upf, wydatki publiczne powinny być dokonywane: w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad: uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów, optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów; w sposób umożliwiający terminową realizację zadań; w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż upływ czasu pomiędzy dokonaniem przez organ czynności kontrolnych a sporządzeniem przez CPiTT UZ opinii z zakresu informatyki na których Beneficjent opiera swoje stanowisko w sprawie, mógł zaowocować wieloma zmianami, które w znaczny sposób mogły rzutować na prawidłową funkcjonalność „systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi”, a tym samym stanowisko wyrażone w opinii CPiTT UZ. Należy podkreślić, iż sporządzający opinie CPiTT UZ nie znał stanu wyjściowego „systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi”, poddanego kontroli przez IZ RPO WZ, a w każdym razie fakt ten nie znalazł odzwierciedlenia w treści opinii CPiTT UZ.

W nawiązaniu do powyższego IZ RPO WZ wskazuje, iż Beneficjent wykorzystał środki przekazane mu na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00 niezgodnie z procedurami obowiązującymi w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013. Zaznaczyć należy, iż przystąpienie Beneficjenta do ubiegania się o dofinansowanie oznacza m.in. akceptację obowiązujących wytycznych dla wnioskodawców oraz innych norm wynikających z dokumentacji konkursowej oraz przepisów prawa. Skorzystanie z możliwości dofinansowania nie jest obowiązkiem. Wnioskodawcy w opinii których uregulowania wynikające z w/w dokumentów, bądź przepisów prawa są zbyt rygorystyczne nie muszą składać wniosków aplikacyjnych czy podpisywać umowy o dofinansowanie. Podpisując umowę o dofinansowanie Beneficjent zobowiązuje się do ich przestrzegania i postępowania zgodnie z ich literą. Zasady konkursu określone w regulaminie są jednakowe dla wszystkich i nie mogą być zmieniane dla potrzeb poszczególnych Beneficjentów, a każdy przystępując do konkursu godzi się na te zasady (wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 21.12.2010 r., sygn. I SA/Rz 823/10, LEX nr 750260).

Ustaleń dokonanych przez IZ RPO WZ odnośnie nieprawidłowości, które wystąpiły w projekcie pn. „Wdrożenie systemu do zarządzania wierzycelnościami masowymi przez firmę ODFP Grzegorz Szafiński”, nie zmienia przedłożenie pismem z dnia 16.01.2015 r. przez Beneficjenta oferty firmy update CRM Sp. z o.o. na wdrożenie oprogramowania „update.CRM”, która w ocenie Beneficjenta stanowi dowód w prowadzonym przez organ postępowaniu administracyjnym na okoliczność, że oprogramowanie będące składnikiem w/w projektu ma wartość zadeklarowaną przez Beneficjenta. Jak już wskazywano przeprowadzenie postępowania ofertowego przez Beneficjenta nie jest równoznaczne z dokonaniem odpowiedniego rozeznania rynku w zakresie związanym z realizacją dofinansowanego projektu, a tym samym wybór najkorzystniejszej oferty nie oznacza, że środki poniesione w ramach projektu zostały dokonane w sposób oszczędny. Nadto warto podkreślić, iż ekspert powołany przez organ zwrócił się z prośbą o dokonanie wyceny kosztów oprogramowania stworzonego bezpośrednio pod określoną specyfikację właściwą dla projektu zrealizowanego przez Beneficjenta oraz wdrożenie w/w oprogramowania, podczas gdy Strona przedłożyła ofertę nie koncentrującą się bezpośrednio na potrzebach Beneficjenta (nie przedstawiła też jednocześnie z w/w ofertą zapytania ofertowego).

Ustalono, iż poziom dofinansowania dla umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-255/09-00 wynosi 60% (§ 2 ust. 5 umowy o dofinansowanie). Uchwałą Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28.05.2010 r. Beneficjentowi przyznano dofinansowanie w wysokości

999 600,00 zł (w tym środki z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, zwanego dalej: EFRR 849 659,99 zł oraz budżetu państwa 149 940,01 zł). Pismem z dnia 11.09.2013 r. wezwano Beneficjenta do zwrotu wypłaconej kwoty w łącznej wysokości 479 618,40 zł (w tym środki EFRR 407 675,64 zł oraz budżetu państwa 71 942,76 zł) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, w związku z wykorzystaniem przez Beneficjenta środków przekazanych na podstawie w/w umowy o dofinansowanie niezgodnie z procedurami obowiązującymi w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (w wyniku czego uchwałą nr 1388/13 z dnia 28.08.2013 r. zdecydowano o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie). W przypadku wykorzystania dofinansowania niezgodnie z w/w procedurami, Beneficjent jest zobowiązany do jego zwrotu wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, a zatem określona niniejszą decyzją kwota do zwrotu wynosi łącznie 479 618,40 zł (w tym środki EFRR 407 675,64 zł oraz budżetu państwa 71 942,76 zł) wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych.

Spełnienie przesłanki z art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp skutkuje koniecznością odzyskania przez IZ RPO WZ środków w trybie postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią art. 207 ust. 9 ufp po bezskutecznym upływie terminu, określonego w wezwaniu Instytucja Zarządzająca wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków. Zwrotu dofinansowania należy zatem dokonać w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ostatecznej na wskazane na wstępie rachunki bankowe.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Pani
Patrycja Pastuszko-Bitka
Radca Prawny
Kancelaria Radcy Prawnego Dariusza Perzanowskiego
ul. Stary Rynek 24
65-067 Zielona Góra
- 2) a/a